

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร

โดย
นางสาวศิรินนท์ เอื้อนโธสงค์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร

โดย
นางสาวศรินันท์ เอื้อนโรสงค์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

A TASK-BASED LEARNING APPROACH TO ENHANCE ENGLISH SPEAKING SKILLS
FOR FIRST YEAR SILPAKORN UNIVERSITY STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2017
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูด
ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร
โดย ศรินันท์ เอื้อนไธสงค์
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก อาจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(อาจารย์ ดร. ปณอ สงวนแก้ว)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(อาจารย์ พลเรือตรีหญิง ดร. วิภาดา พูลศักดิ์วารสาร)

56254208 : การสอนภาษาอังกฤษ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโท

คำสำคัญ : การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

นางสาว ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์: การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อาจารย์ ดร. สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรและ 2.) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1.) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2.) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3.) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 4.) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) t-test dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1.) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2.) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี

56254208 : Major (ENGLISH LANGUAGE TEACHING)

Keyword : a task-based learning approach, English speaking skills

MISS SIRINAN AUENTHAISONG : A TASK-BASED LEARNING APPROACH TO ENHANCE ENGLISH SPEAKING SKILLS FOR FIRST YEAR SILPAKORN UNIVERSITY STUDENTS THESIS ADVISOR : PROFESSOR DR. SUNEETA KOSITCHAIVAT

The purposes of this research were 1.) to compare English speaking skills after using a task-based learning approach of First Year Silpakorn University Students and 2.) to study students' attitude towards learning English after using a task-based learning approach. The sample consisted of 25 first year, the second semester of the academic year 2017. They were selected by using simple random sampling. The research instruments were 1.) eight task-based learning lesson plans 2.) direct test of speaking skills 3.) the satisfaction assessment of the students and 4.) semi-structured interview. The data were analyzed by mean, standard deviation, t-test dependent and content analysis.

The results of the study were as follows:

- 1.) The students' English speaking skills after using a task-based learning approach of the students was significantly higher than before at .05 level.
- 2.) The students' satisfaction towards a task-based learning approach was at good level.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงด้วยดีด้วยความกรุณาจากคณาจารย์ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำ ทำให้งานมีความถูกต้องและสมบูรณ์อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. สุนีดา โฆษิตชัยวัฒน์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม และอาจารย์ ดร.พนอ สงวนแก้ว ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมวิทยานิพนธ์ กราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูล ประธานตรวจสอบวิทยานิพนธ์และอาจารย์ พลเรือตรีหญิง ดร.วิภาดา พูลศักดิ์วีรสสาร ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อความสมบูรณ์ของงาน

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ศิริรักษ์ ทัพพะกุลธร อาจารย์ธรรมากร ธรรมจิตต์ และอาจารย์สถาพร รุ่งสว่าง ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยให้มีความครอบคลุมและสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมถึง อาจารย์ Phillip B. Calabro และ Mrs. Valentina Serbinova ที่ให้ความกรุณาช่วยในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในด้านของการใช้ภาษา เป็นส่วนช่วยในการปรับปรุงเนื้อหาและตัวภาษาให้ดียิ่งขึ้น อีกทั้ง อาจารย์นฤกร วุฒิจริยากุลและอาจารย์ธิดารัตน์ เซตพน ให้ความกรุณาเป็นกรรมการ (Inter Raters) ให้คะแนนสอบของกลุ่มทดลองของผู้วิจัย รวมถึง อาจารย์สธิพร รักษ์คัมภีร์ และอาจารย์จิตมาศ สุขเกษม อาจารย์ที่ให้ความกรุณาช่วยในการคุมสอบและขั้นตอนการอัดเสียงสื่อการสอนต่างๆ ให้แก่ผู้วิจัย ทำให้เครื่องมือของผู้วิจัยสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ชีรศักดิ์ อุ๋นอารมย์เลิศ ที่ให้แนะนำและข้อคิดเห็นที่ดีต่าง ๆ เกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย แม้วันนี้อาจารย์จักลวงลับไปแล้ว ลูกศิษย์คนนี้อยู่รำลึกถึงพระคุณของอาจารย์ และอาจารย์จักเป็นบูรพาจารย์ของดิฉันตลอดไป ขอให้อาจารย์ไปสู่สัมปรายภพที่ดี

กราบขอบพระคุณ คุณบดี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองเครื่องมือวิจัย รวมทั้งขอขอบใจนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อหลี คุณแม่เทวา เอื้อนไธสงค์ ที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจที่ดีเสมอมาตลอดระยะเวลาที่ทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ และเพื่อนร่วมรุ่นรหัส 56 ทุกๆ คน ที่กระตุ้นช่วยเหลือ และให้กำลังใจที่ดีตลอดมา และวิทยานิพนธ์เล่มนี้ยังสอนผู้วิจัยให้รู้ว่า ไม่ว่าจะพบเจออุปสรรคใดๆ หากเราไม่ท้อถอย และรู้จักเรียนรู้ข้อผิดพลาดต่าง ๆ เราจะเติบโตและแข็งแกร่ง และผู้วิจัยยังเชื่อว่า สิ่งใดเกิดขึ้นแล้ว ย่อมดีเสมอ นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณพี่น้องทุกคนที่ให้การสนับสนุนทุกด้านแก่ผู้วิจัยที่ได้คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอขอบเพื่อกราบบูชาบูชาคุณและครู-อาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาและความรู้ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน

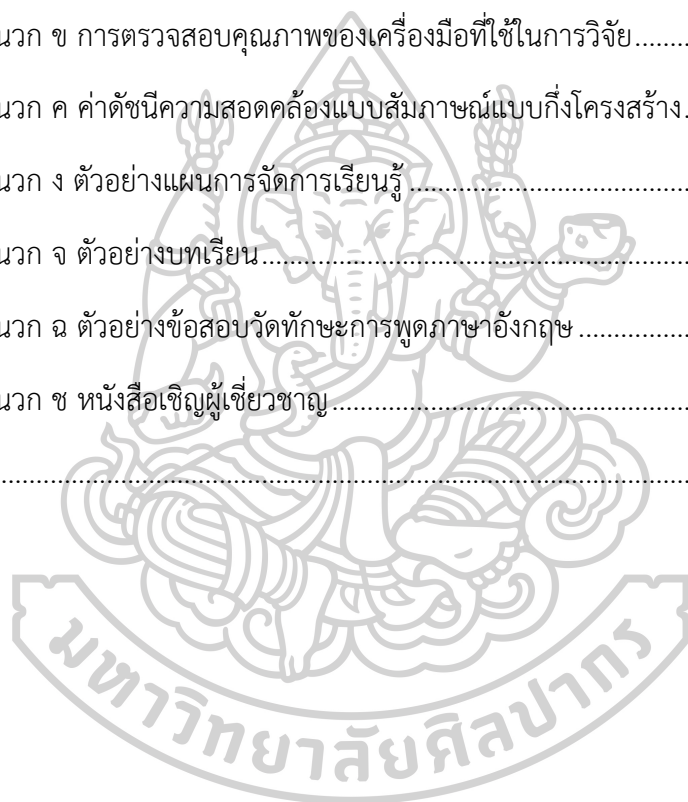
ศรินันท์ เอื้อนไธสงค์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ปัญหาของการวิจัย	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	10
1. การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ.....	11
1.1 ความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	11
1.2 ขั้นตอนและวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ	12
1.3 ประโยชน์ของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ.....	14
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ.....	16
2.1 ความหมายของทักษะการพูด.....	16
2.2 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	17

2.3 ลักษณะของการพูดภาษาอังกฤษ	18
2.4 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	19
2.5 การวัดประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	20
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	30
3.1 งานวิจัยในประเทศ	30
3.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ	30
3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	34
3.2 งานวิจัยต่างประเทศ	37
3.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ	37
3.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	41
<u>ขั้นตอนที่ 1</u> ขั้นเตรียมการวิจัย	41
<u>ขั้นตอนที่ 2</u> ขั้นสร้างและพัฒนาเครื่องมือ	43
<u>ขั้นตอนที่ 3</u> ขั้นดำเนินการทดลอง	53
<u>ขั้นตอนที่ 4</u> ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล	55
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	57
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	67
สรุปผลการวิจัย	68
การอภิปรายผล	68
ข้อเสนอแนะ	73
ข้อเสนอแนะทั่วไป	73
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป	74

รายการอ้างอิง	75
ภาคผนวก.....	83
ภาคผนวก ก.....	84
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย	85
รายชื่อของกรรมการให้คะแนนแบบทดสอบ (Inter-Raters)	86
อาจารย์ผู้ช่วยคุมสอบนักศึกษากลุ่มทดลอง	86
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	87
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง.....	94
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้	96
ภาคผนวก จ ตัวอย่างบทเรียน.....	101
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างข้อสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	111
ภาคผนวก ช หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ.....	113
ประวัติผู้เขียน.....	119

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ Heaton (1997)	23
ตารางที่ 2	เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษแบบ TOEFL iBT Test	24
ตารางที่ 3	เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษแบบ TOEIC	26
ตารางที่ 4	เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2556)	27
ตารางที่ 5	การสังเคราะห์แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	28
ตารางที่ 6	หัวข้อบทเรียนที่ใช้และแบ่งออกเป็นบทเรียนย่อยเพื่อออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้. 44	
ตารางที่ 7	รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	45
ตารางที่ 8	ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน	57
ตารางที่ 9	ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	59
ตารางที่ 10	การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้น งานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	88
ตารางที่ 11	การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ	89
ตารางที่ 12	การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความคิดเห็นของ นักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (TBL)	92
ตารางที่ 13	การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)	95

สารบัญแผนภูมิ

	หน้า
แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
แผนภูมิที่ 2 โครงสร้างขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบทางตรง	49
แผนภูมิที่ 3 โครงสร้างขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น	52

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญ ในปัจจุบันภาษาอังกฤษกลายเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและใช้ในการติดต่อกันในชีวิตประจำวัน (Eduzone, 2014) และเป็นที่ยอมรับว่าเป็นภาษากลาง (Lingua Franca) สำหรับการสื่อสารกับนานาชาติประเทศ (ออสติน จตุพร และ แสงแข คงห้วยรอบ, 2557) และโลกไร้พรมแดนในยุคปัจจุบันนี้ เราใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทำความเข้าใจ ทั้งในเรื่องชีวิตประจำวัน เศรษฐกิจ ธุรกิจ รวมถึงด้านวิชาการต่าง ๆ อีกทั้ง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้แพร่หลายทั่วโลก และมีบทบาทสำคัญทั้งในเรื่องของการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558) อีกทั้งภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าภาษาอื่นในวงการศึกษา ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นเพียงภาษาที่ใช้สื่อสารเฉพาะเจ้าของภาษาเท่านั้น แต่ยังใช้ติดต่อระหว่างชนชาติที่ใช้ภาษาต่างกันด้วย (Randolph, 1985) รวมไปถึงจำนวนของผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่มีประมาณ 328 ล้านคนและมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษ ทั้งหมดประมาณ 1.8 พันล้านคน (วีระ สุวรรณราช, 2556) ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลและถูกใช้อย่างแพร่หลายทั่วโลก (อาร์จนา ปานกาญจน์ภาส, 2558)

สำหรับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในประเทศไทย ณ ปัจจุบัน มีสาเหตุที่ทำให้เด็กไทยไม่เก่งภาษาอังกฤษ ซึ่งเกิดจากองค์ประกอบหลายส่วน เช่น ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันเท่าที่ควร สื่อการสอนส่วนใหญ่ไม่ได้ให้ความสำคัญและเอื้ออำนวยต่อการฝึกฝนและพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ เพราะสื่อการเรียนรู้นั้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ ต่อการจัดการเรียนการสอน เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ทรรศนีย์ วรหาคำ, 2554) ในขณะเดียวกัน การสอนของครูผู้สอนส่วนใหญ่ เน้นให้เด็กเรียนไวยากรณ์มากเกินไป ผู้เรียนเรียนเพื่อสอบผ่านเท่านั้น โดยอาจจะไม่คำนึงและระหนักถึงเรื่องของการนำไปใช้ในการทำงานในอนาคต นอกจากนี้ ระบบการเรียนภาษาอังกฤษของเราเน้นการเรียนท่องจำจากหนังสือมากกว่าการฟัง พูด (พงษ์ประภากรณ์ สุระรินทร์, 2556) ผลจากการสำรวจการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในปี ค.ศ. 2012 โดยสถาบัน Education First (EF) ซึ่งเป็นสถาบันการสอนภาษาอังกฤษระดับโลก ได้รายงานผลการจัดอันดับดัชนีความสามารถด้านภาษาอังกฤษของประชากรจาก 44 ประเทศ ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ พบว่า ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ (ออสติน จตุพร และ แสงแข คงห้วยรอบ,

2557) สอดคล้องกับ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) เปิดเผยว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test: O-NET) วิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยลดลง ในปี 2558 เมื่อเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของปี 2556 ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนเต็ม 100 เฉลี่ยได้ 23.44 จะเห็นได้ชัดเจนว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กไทยอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ (คมชัดลึกออนไลน์, 2558) นอกจากนี้ Global Competitive Report ประจำปี 2014-2015 โดย World Economic Forum-WEF เปิดเผยข้อมูลว่า ดัชนีคุณภาพการศึกษาของสมาชิกทั้งหมด 144 ประเทศทั่วโลก คุณภาพของการศึกษาขั้นพื้นฐานของไทยอยู่ที่ อันดับ 7 ของอาเซียน และคุณภาพของระบบอุดมศึกษา อยู่ที่อันดับ 8 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การศึกษาของไทยค่อนข้างพัฒนาช้ากว่าชาติอื่น ๆ ซึ่งประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ นั้นหมายถึง เข้าสู่การแข่งขันอย่างเต็มรูปแบบ และปัญหาดังกล่าวจะเป็นตัวสะท้อนมาถึงการจักระบบการศึกษา

การเรียนรู้ทางด้านภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดทักษะ ความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพราะภาษาอังกฤษมีความสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็น ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานประกอบด้วยทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากทักษะทั้งหมดที่กล่าวมา ทักษะการพูดมีความสำคัญที่สุด เนื่องจาก เป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจน ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกซึ่งกันและกันได้ (อุพรพร ตันตระกูล, 2555) แต่กระนั้น การเรียนรู้ด้านทักษะการพูดของผู้เรียน ยังคงเป็นปัญหา มีจำนวนไม่น้อยของผู้เรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับพื้นฐานไปถึงระดับสูง ไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ดังที่พงษ์ประภากรณ์ สุระรินทร์ (2556) กล่าวว่า ระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ในระดับโรงเรียนของภาครัฐ ในต่างจังหวัด ไม่ค่อยมีครูชาวต่างชาติหรือฝรั่งมาสอน อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษ คือ อาจารย์คนไทย ดังนั้น ผู้เรียนไม่สามารถได้รับประโยชน์จากการฟัง หรือพูดสื่อสารกับเจ้าของภาษาต้นแบบได้ ผู้เรียนจึงขาดทักษะการฟัง การพูด การสนทนา เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนนานาชาติ อาจารย์ชาวต่างชาติสอนเสร็จจากชั่วโมงที่โรงเรียน และยังมีอาจารย์คนไทยสอนเพิ่มเติมอีกครั้ง จึงทำให้เด็กได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด แล้วค่อยเพิ่มด้วยไวยากรณ์ นอกจากนี้ในการฟัง การพูด การสนทนา การออกเสียงที่ถูกต้องของศัพท์หรือกลุ่มคำ การออกเสียงขึ้นลงของคำ มีส่วนสำคัญอย่างมาก ดังที่ อานันท์ ปันยารชุน (2539) กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น ควรจะเริ่มสอนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ไม่เพียงแต่สอนเรื่องของไวยากรณ์ แต่ควรจะเน้นการพูด

สนทนาด้วย สอดคล้องกับ Nunan (1989) กล่าวไว้ว่า การฝึกพูดในชั้นเรียนนั้น ครูควรเป็นผู้เลือกเนื้อหาที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด จัดรูปแบบในการสอนทักษะการพูดให้ชัดเจน หากผู้เรียนมีวิธีเรียนรู้หรือพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ผู้เรียนก็จะสามารถพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ (วรรณภา พัทณี, 2555) ด้วยสาเหตุดังกล่าว ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้น ผู้สอนควรจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered) หรือ การลดบทบาทผู้สอนลง ที่เน้นการป้อนข้อมูล (Input) เพียงอย่างเดียว แต่ควรเพิ่มบทบาทของผู้เรียนให้มากขึ้นในการจัดการเรียนการสอน เช่น การกระตุ้นผู้เรียนให้ได้อรรถกวีเคราะห์มากกว่าการอธิบายให้ฟังแบบเสร็จสรรพ การใช้ภาษากายท่าทาง หรือการแสดงออกทางสีหน้ามากกว่าการใช้คำพูด (Steve, 2007)

การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมาย และเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกทางภาษามากยิ่งขึ้น วิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นอีกหนึ่งวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา และเป็นการตอบสนองต่อทักษะการเรียนรู้ (กัลยารัตน์ เสวตนันท์ และ กนกวรรณ คันธกร, 2553) และเป็นการสอนที่มีความน่าสนใจในการสอนภาษาอังกฤษ คือ การสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ (Task - based Activities) (สมหวัง พันธะลี, 2541) การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินี้ เป็นวิธีการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารที่เน้นกระบวนการ ที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Instruction : TBI) เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ ทำภาระงานให้สำเร็จ ความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างจะเป็นผลที่ได้จากการฝึกใช้ภาษาในขณะทำกิจกรรม ซึ่งครูผู้สอนหลายท่านนิยมนำแนวคิดนี้ไปใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากกระบวนการที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนลุล่วงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Richard and Bohlke, 2011) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยได้ใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) ของ Willis (1999) ซึ่งมี 3 ขั้นตอนดังนี้ คือ 1. ขั้นก่อนกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ (Pre - Task) เป็นขั้นตอนแนะนำหัวข้อและงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนจะได้ทำ ครูสำรวจหัวข้อในชั้นเรียน และชี้ประเด็นสำคัญของคำและวลี ที่เป็นประโยชน์ และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการสอนการใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ เตรียมหัวข้อให้เป็นตัวอย่าง นักเรียนฟังคำอธิบาย และทำกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับที่ครูยกตัวอย่างและอ่านส่วนของเนื้อหาเพื่อจะนำไปทำกิจกรรม 2. ขั้นระหว่างการทำกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ (Task Cycle) นักเรียนทำกิจกรรมเป็นรายคู่หรือกลุ่มย่อย 2.1.2) ครูทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง (Facilitator) อยู่ห่างๆ คอยสนับสนุน แนะนำนักเรียน โดยไม่ต้องแก้ไขความ

บทพ่วงระหว่างทำกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระในการทำกิจกรรม นักเรียนรายงานให้กับทั้งชั้น ด้วยการพูดหรือการเขียนโดยอธิบายว่านักเรียนทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายอย่างไร

3. **ชั้นจุดประเด็นของภาษา** นักเรียนวิเคราะห์สำนวนและอภิปรายร่วมกันในหัวข้อที่กำหนดให้ในงาน นักเรียนสามารถเรียนรู้ คำ วลี รูปแบบประโยคของคำศัพท์ต่าง ๆ ในบทเรียน ครูเป็นผู้นำการฝึกปฏิบัติ คำ วลี และ รูปแบบประโยคใหม่ ที่มีขึ้นในข้อมูลที่เรียนไป การทำกิจกรรมนี้สามารถทำได้ 2 วิธี คือ ทำระหว่างที่นักเรียนวิเคราะห์ หรือ ทำหลังจากที่นักเรียนได้วิเคราะห์แล้ว ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ โดยครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดซึ่งมีการปรับปรุง Willis (2012) เริ่มต้นด้วยการสำรวจความคิดเห็น การสนทนากลุ่มย่อย กิจกรรมการอ่านหรือการศึกษาเรื่องที่ปฏิบัติ การวางแผนลำดับงาน การรายงานผล และได้แบ่งลำดับของการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็น 3 ขั้นตอนหลักๆ คือ 1.) ก่อนทำภาระงาน (Pre-Task) 2.) ระหว่างทำภาระงาน (Task Cycle) และ 3.) เน้นภาษา (Language focus) สอดคล้องกับ Rod (2003) กล่าวคือ การเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาหรือเข้าถึงตัวภาษาได้ และผู้สอนสามารถนำมาเป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ผู้สอนสามารถออกแบบจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาได้เหมาะสมกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ (Ruso, 2007) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติจะสร้างปฏิสัมพันธ์ในการเรียนในระดับรายบุคคลและแบบรายกลุ่ม ซึ่งมีวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษโดยเน้นงานปฏิบัติ (กัลยรัตน์ เศรษฐนันท์ และ กนกวรรณ คันธากร, 2553) คือ การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดของผู้เรียนก่อนและหลังการใช้นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนบทเรียนที่ใช้กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติงาน (Task-Based Learning)

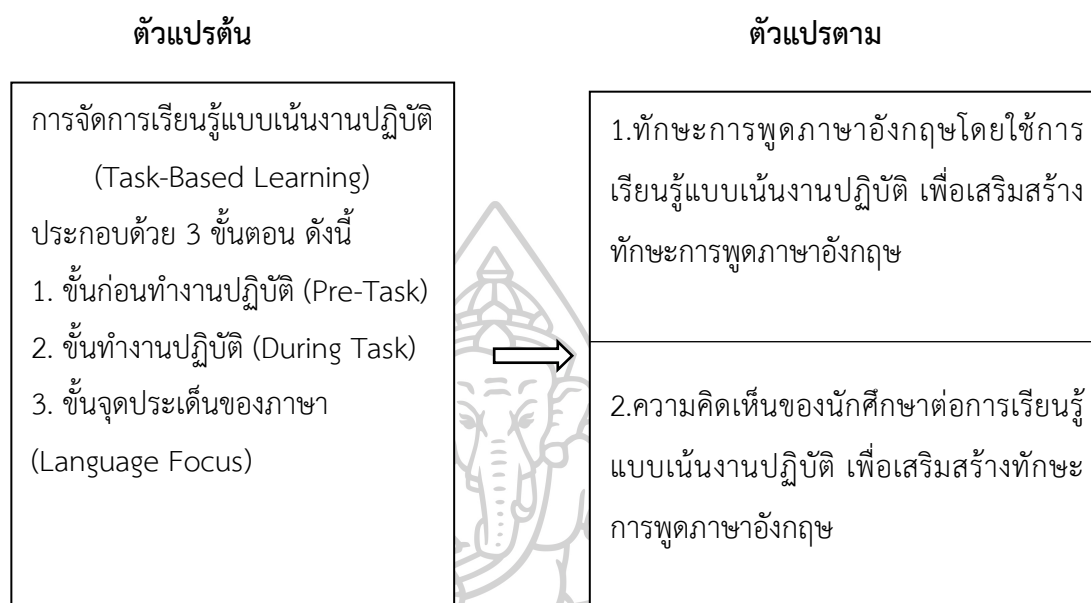
ปัญหาที่สำคัญในการพูดภาษาอังกฤษ คือ ขั้นตอนการเรียนการสอนในชั้นเรียนยังไม่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่หลังจากจบการศึกษาและมีความพร้อมเข้าสู่สังคมการทำงาน และต้องนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษเป็นสิ่งพื้นฐานข้อหนึ่งที่คนเข้าสู่วัยทำงานต้องได้ใช้ในการทำงาน หากใครไม่สามารถพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษได้ โอกาสการได้งานทำก็จะมีน้อยลง เพราะต้องเสียโอกาสที่มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ การพูดได้เพียงเล็กน้อย หรือเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่ไม่มีความเข้าใจในการใช้ภาษา ได้กลายเป็นอุปสรรคในการทำงานอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น หากต้องการประสบความสำเร็จในการหางาน เราจำเป็นต้องมีความสามารถทางภาษาอังกฤษด้วย

(ศิริลักษณ์ อัครารัต, 2015) ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาเพื่อเข้าสู่ระบบการทำงานจริง ภาษาอังกฤษถือเป็นวิชาหลักอีกหนึ่งวิชาที่มีความสำคัญ นอกจากวิชาอื่น ๆ ฉะนั้น ผู้เรียนควรมีความรู้ความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและนำไปใช้ในบริบทจริง (อมสิน จตุพร และ แสงแข คงห้วยรอบ, 2557) การเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (TBL) จะเพิ่มความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ต้องกลัวการเกิดข้อผิดพลาด (ช่อทิพ วิริยะ, 2555) ผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์และปรับปรุงการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ Willis (1999) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว

ทั้งนี้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน โดยฝึกการฟังและการพูดในชีวิตประจำวัน และในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ สามารถสรุปใจความสำคัญ ฝึกเขียนในระดับย่อหน้า ฝึกการอ่านและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการอ่านไปประกอบการเขียน ฟังจับใจความและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้สอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และพบปัญหาว่านักศึกษาส่วนมากมีปัญหาในการพูดสื่อความและการเรียงเรียงคำพูด ประโยคที่ต้องการจะสื่อ และขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ จึงทำให้นักศึกษาไม่บรรลุเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษได้ตรงตามเป้าประสงค์ ช่อทิพ วิริยะ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก เตรียมความพร้อมของนักศึกษา ธรรมชาติให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานนั้นขั้นตอนแรกเน้นผลสำเร็จของงานมากกว่าตัวภาษาจึงเอื้อให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษาอังกฤษของตนโดยไม่กลัวความล้มเหลว อีกทั้งง่ายต่อการเตรียมบทเรียนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักศึกษาธรรมชาติที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เชิงวิชาการ (English for Academic English) หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ได้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องมากขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน จากความเห็นของผู้วิจัย พบสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน คือ ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก ขาดความมั่นใจในตัวเอง และผู้เรียนยังไม่เล็งเห็นความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษ ประกอบกับต้องใช้เวลาในการฝึกฝน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษา

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการพูดภาษาอังกฤษ และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปในชีวิตประจำวันได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัญหาของการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร
2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 หลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในระดับดี

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตของการวิจัยและพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาของงานวิจัยในหัวข้อ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีจำนวน 63 กลุ่มเรียน

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม พระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักศึกษา 25 คน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Sample Unit)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ 1.) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2.) ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โดย

สัปดาห์แรกใช้เวลาในการทำแบบทดสอบก่อนการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Pretest) และทดลองใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 8 แผน แผนละ 2 คาบ/สัปดาห์ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ โดยเริ่มตั้งแต่สัปดาห์ที่ 3 จนถึงสัปดาห์ที่ 12 ของการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปี 2560 รวมทั้งสิ้น 16 คาบ สัปดาห์สุดท้ายนักศึกษาทำแบบทดสอบหลังการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (Posttest) รวมเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 10 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยได้ให้ความหมายคำนิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ศึกษางานวิจัย ดังนี้

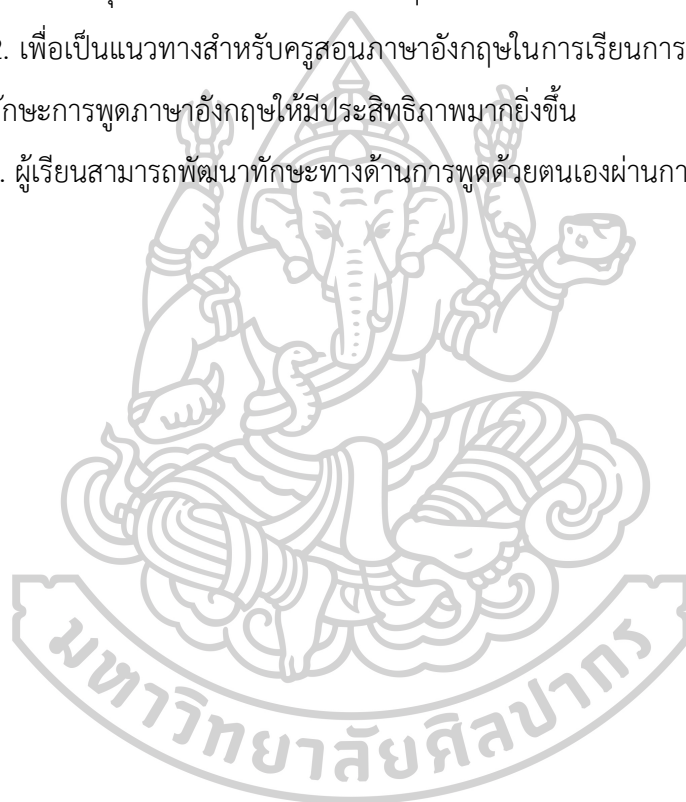
1. การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงจากการปฏิบัติงาน โดยเน้นความหมายในการสื่อสารมากกว่ารูปแบบของภาษา ผ่านวิธีการสื่อสารและบรรลุเป้าประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 8 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. การพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการพูดกล่าว อธิบาย บรรยาย สื่อสารกับบุคคลอื่นได้ อย่างคล่องแคล่วและรวมไปถึงการสื่อความหมายโดยใช้สำนวน ประโยค คำศัพท์ที่ถูกต้องในแต่ละสถานการณ์และบริบทต่าง ๆ โดยมีเกณฑ์การวัดประเมินผลการวัดทักษะการพูด
3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลสำเร็จที่ได้รับจากใช้การจัดการเรียนรู้ กิจกรรมแบบทดสอบ ทำให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงในทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งวัดจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา เป็นแบบทดสอบทางตรง โดยการสอบพูดปากเปล่า (Oral test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด การประเมินค่าที่นักศึกษามีต่อเนื้อหาและ กิจกรรมของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยความคิดเห็นใน ด้านเนื้อหา การจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ (Likert, 1961)

5. นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนในชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 พระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ที่มีการจัดการเรียนการสอนโดยคณะศึกษาศาสตร์

ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ใช้เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษสำหรับ ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาและระดับชั้นอื่น ๆ
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะทางการพูดด้วยตนเองผ่านการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

- 1.1 ความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 1.2 ประเภทของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 1.3 ขั้นตอนและวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ
- 1.4 ประโยชน์การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

- 2.1 ความหมายของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
- 2.2 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.3 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 2.4 การวัดประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.1 งานวิจัยในประเทศ

- 3.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

- 3.1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
- 3.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ

1. การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

1.1 ความหมายของวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ทางด้านภาษา ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายและรายละเอียดดังต่อไปนี้

Richards และคณะ (1985) กล่าวว่า คือกิจกรรมหรือการกระทำซึ่งเกิดจากการทำความเข้าใจทางภาษา

Prabhu (1987) กล่าวว่า คือ กิจกรรมซึ่งทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ จากข้อมูลที่ผู้สอนมอบหมายให้ผ่านกระบวนการการคิด ซึ่งครูผู้สอนเป็นผู้ควบคุมและดูแลกระบวนการการสอน

Nunan (1989) กล่าวว่า คือ งานที่ผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจ ใช้ภาษา ผลิตภาษา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยใช้ภาษาเป้าหมายในบริบท ซึ่งให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา

ในเวลาต่อมา Nunan (1989) ใช้คำว่า ภาระงาน แทนคำว่า กิจกรรม ได้ให้คำนิยามภาระงาน ว่า เป็นชิ้นงานในการทำงานในชั้นเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้เรียนในการทำความเข้าใจ ผลิต หรือมีปฏิสัมพันธ์กับภาษาปลายทาง ให้ความสำคัญความหมายมากกว่ารูปแบบ ในกรณีของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่าโครงสร้างทางภาษา

Willis (1999) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นกิจกรรมในการเรียนรู้ทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์การสื่อสารเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ จุดประสงค์ของงาน คือ การสร้างบทเรียนทางภาษาที่สามารถใช้ได้จริงในโลกความเป็นจริง และเอื้อต่อบริบททางภาษาด้วย

Rod (2003) ได้ให้ลักษณะของภาระงานไว้ 5 ประการดังต่อไปนี้ ประการแรกคือ เป็นกิจกรรมในการสอนและการเรียนรู้ภาษา ต้องเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าประสงค์การเรียนรู้ ประการที่สองคือ งานปฏิบัติให้ความสำคัญในเรื่องของความหมายหรือรูปแบบทางภาษาด้วย ประการที่สาม คือ งานปฏิบัติต้องเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้จริง ประการที่สี่ คือ งานปฏิบัติต้องใช้ทักษะทางภาษา 1 ทักษะหรือมากกว่า

ประการที่ห้า คือ งานปฏิบัติต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจในการใช้ภาษาปลายทางด้วย และ Rod (2003) ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสร้างประโยชน์หลากหลายสำหรับผู้เรียนหนึ่งสิ่ง คือ แรงจูงใจ แรงจูงใจเป็นเหมือนหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ในทุก ๆ ทักษะ เมื่อผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ผู้เรียนก็จะเข้าใจในบทเรียนหรือมีความกระตือรือร้นในการใฝ่รู้ใฝ่เรียน (Brophy, 2005)

วรรณภา พัทธินี (2555) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับงาน หรือความหมายที่ชัดเจน คือ การจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติภาระงาน และใช้ความรู้เพื่อปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

กล่าวโดยสรุปว่า การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ คือ กิจกรรมซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้จากข้อมูลที่ผู้สอนมอบหมายให้ปฏิบัติ ผ่านกระบวนการการคิดสามารถสื่อสารและอธิบายงานที่ตนเองได้ปฏิบัติได้ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ จุดประสงค์ของงานปฏิบัติ คือ การสร้างบทเรียนทางภาษาที่สามารถใช้ได้จริงในโลกความเป็นจริง และเอื้อต่อบริบททางภาษา

1.2 ขั้นตอนและวิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

ขั้นตอนการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติตามแนวคิดของ Prabhu (1987) ซึ่งเป็นผู้ที่เชื่อว่าในการที่ผู้เรียนจะพัฒนาการใช้ภาษาตามความต้องการนั้นต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาความเข้าใจภาษา ก่อน รูปแบบของภาษาต้องเกิดจากการรับรู้ภาษาโดยผ่านระบบการจัดการภายใน ดังนั้นจึงไม่มีการกำหนดโครงสร้างทางคำศัพท์หรือหัวข้อทางภาษาไว้ล่วงหน้า ไม่มีลำดับขั้นตอนของบทเรียนที่ต้องฝึกหรือต้องใช้ภาษาตามความต้องการ สิ่งสำคัญคือปัญหาเรื่องงานที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติ ดังนั้น Prabhu จึงได้กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติภาระงานไว้สองขั้นตอนประกอบด้วย ขั้นตอนก่อนการปฏิบัติภาระงาน (Pre-Task) และขั้นตอนการปฏิบัติภาระงาน (Task)

Willis (1999) ซึ่งการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มี 3 ขั้นตอนดังนี้ คือ 1. ขั้นก่อนกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ (Pre-Task) เป็นขั้นตอนที่แนะนำหัวข้อและงาน 1.1 ครู สํารวจหัวข้อในชั้นเรียน และชี้ประเด็นสำคัญของคำและวลีที่เป็นประโยชน์ และช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการสอนการใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ และ เตรียมหัวข้อให้เป็นตัวอย่าง 1.2 นักเรียน ฟังคำอธิบาย และทำกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับที่ครูยกตัวอย่างและอ่านส่วนของเนื้อหาเพื่อจะนำไปทำกิจกรรม 2. ขั้นระหว่างการทำกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ (Task Cycle) 2.1 งาน (Task) 2.1.1) นักเรียนทำกิจกรรมเป็นรายคู่หรือกลุ่มย่อย 2.1.2) ครู ทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง (Facilitator) อยู่ห่างๆ คอยสนับสนุน

แนะนำนักเรียน โดยไม่ต้องแก้ไขความบกพร่องระหว่างทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระในการทำกิจกรรม ความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ก็ไม่ต้องให้ความใส่ใจมากนัก 2.2) การรายงาน (Report) 2.2.1) นักเรียนรายงานให้กับทั้งชั้น ด้วยการพูดหรือการเขียนโดยอธิบายว่านักเรียนกิจกรรมอย่างไร สิ่งที่น่าสนใจและค้นพบเพราะขั้นตอนการรายงานในที่สาธารณะ คือในชั้นเรียนนั้นนักเรียนจะได้รายงานอย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ 2.2.2) ครูเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำด้านภาษาการรายงาน นักเรียนบางกลุ่มนั้นได้นำเสนอรายงานในชั้นเรียน หรือแลกเปลี่ยนการเขียนรายงานและ เปรียบเทียบผลลัพธ์ ในชั้นตอนนี้ นักเรียนก็ได้ยื่นการรายงานการทำกิจกรรมของกลุ่มอื่นที่มีความคล้ายคลึงกัน และ ทราบว่ากลุ่มหรือคนอื่นมีวิธีการทำกิจกรรมอย่างไร หรือ การอ่านรายงาน เนื้อหาที่กลุ่มหรือคนอื่นเขียน ในหัวข้อของภาระงานที่ได้ทำไป ครูทำหน้าที่เป็นประธาน และ ให้ความเห็นในเนื้อหาของรายงาน 3) ขั้นตอนประเด็นของภาษา 3.1) การวิเคราะห์ นักเรียนสำรวจและ ต่อมา อภิปรายร่วมกันในหัวข้อที่กำหนดให้ในใบงาน นักเรียนสามารถจะเรียนรู้ คำ วลี รูปแบบ ประโยคของคำศัพท์ต่าง ๆ ในบทเรียน 3.2) การฝึกปฏิบัติ ครูเป็นผู้นำการฝึกปฏิบัติ คำ วลี และ รูปแบบประโยคใหม่ ที่มีขึ้นในข้อมูลที่เรียนไป การกิจกรรมนี้สามารถทำได้ 2 วิธี คือ ทำระหว่างที่นักเรียนวิเคราะห์ หรือ ทำหลังจากที่นักเรียนได้วิเคราะห์แล้ว ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ โดยครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด

Willis (1999) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมงานปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. การจัดทำรายการ (Listing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นของตนเองด้วยวิธีที่เกี่ยวกับการรวบรวมความคิดและการค้นหาความจริง
2. การเรียงลำดับและแยกประเภท (Ordering and sorting) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการเรียงลำดับข้อมูลและแยกประเภทหัวข้อต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
3. การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะเดียวกันแต่แหล่งที่มาต่างกันเพื่อจะรวบรวมเนื้อหาส่วนที่ต่างและคล้ายกันออกได้
4. การแก้ปัญหา (Problem solving) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเหตุผลพร้อมทั้งให้ผู้เรียนพยายามแก้ไขปัญหาให้บรรลุผล
5. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experience) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่ใกล้เคียงบริบทในชีวิตประจำวัน

6. งานที่สร้างสรรค์ (Creative task) หรือ เรียกว่าโครงการ คือให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ซึ่งบางครั้งผู้เรียนอาจจะต้องออกไปทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน การร่วมมือกันทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ ก็จะมีทักษะการจัดการและทำงานร่วมกัน

Nunan (2005) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมงานปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. การถาม-ตอบ (Questions and answers) กิจกรรมนี้ตั้งอยู่บนแนวความคิดการแลกเปลี่ยนข้อมูล ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในรูปแบบของภาษาโดยมีหัวข้อให้ ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนตัวภาษา โครงสร้าง

2. การสนทนาหรือบทบาทสมมุติ (Dialogues and role plays) มีตัวเลือก หรืออิม ให้ผู้เรียนได้เลือกกว่าเขาจะสามารถทำกิจกรรมให้บรรลุเป้าหมายด้วยตนเองมากกว่าปฏิบัติตามกิจกรรมที่มีให้อยู่แล้ว

3. กิจกรรมการจับคู่ (Matching activities) ภาระงานคือการจับคู่ มีประโยค วลีให้ แล้วทำการจับคู่

4. กลยุทธ์การสื่อสาร (Communication strategies) ออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษาเพื่อการสื่อสาร เช่นการย่อความ การยืมหรือสร้างคำ การใช้ท่าทางต่าง ๆ และการถามเพื่อหาผลการทำงาน

5. รูปภาพและการเล่นเรื่องผ่านภาพ (Pictures and picture stories) กิจกรรมการสื่อสารต่าง ๆ สามารถใช้ภาพในการเรียนรู้ เช่น หาความแตกต่างในภาพ การทดสอบความจำ การเรียงลำดับภาพ และการเล่าเรื่องจากภาพ

6. Puzzles and problems มีรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลาย เช่นการทายความรู้ทั่วไป การบอกเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ ให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด จินตนาการในการให้เหตุผลต่าง ๆ

7. การอภิปรายและการตัดสินใจ (Discussion and Decision) ให้ผู้เรียนได้เก็บข้อมูลและแบ่งปันข้อมูลเพื่อที่จะนำไปสู่การตัดสินใจ ในหัวข้อที่เรียน

1.3 ประโยชน์ของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ คือ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง รูปแบบการใช้ภาษาทั่วไปค่อนข้างมุ่งเน้นที่รูปแบบเดียว จุดมุ่งหมายคือ การรวมทั้งสี่ทักษะและฝึกความคล่องแคล่วเพื่อความถูกต้อง มีนักวิชาการได้กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

เรณู รื่นยุทธ (2554) กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม มุ่งงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) ซึ่งเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ภาษาอังกฤษจากการปฏิบัติจริงโดยภาษาที่เรียนมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง มุ่งเน้น ความหมายในด้านการสื่อสารมากกว่ารูปแบบภาษา เมื่อผู้เรียนเรียนแล้วสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิต จริง รวมทั้งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ และแก้ไขปัญหาจากการที่ผู้เรียนทำงาน ปฏิบัติตามที่ครูผู้สอนกำหนด

สรวง ศรีแก้วทุม (2557) กล่าวถึงประโยชน์ของการสอนแบบเน้นภาระงาน ไว้ว่า การ สอนแบบเน้นภาระงานเอื้อให้ผู้เรียนมีความชำนาญ เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สนับสนุนให้เกิดการ เรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นความจำเป็นของสังคมที่จะต้องพัฒนาเยาวชนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ เรียนรู้ตลอดชีวิต (Life Long Learner) ชิ้นงานที่กำหนดมีความสอดคล้อง สามารถนำไปใช้จริงใน ชีวิต ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของสิ่งที่เรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนผู้เรียนสนุกกับการ เรียน เพราะได้มีบทบาทในการเรียนรู้ด้วยตนเอง แล้วนำความรู้ที่ได้มาสร้างสรรค์ผลงาน ผู้เรียนเห็น ความก้าวหน้าหรือปัญหาด้วยตนเอง ควบคุมการทำงานของตนเองได้ และผู้เรียนได้ฝึกความ รับผิดชอบ

Santajit (2555) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning) ว่าเป็นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง ในขณะที่ จุดมุ่งหมายของ PPP รูปแบบเป็นสิ่งที่นำไปจากความต้องการสู่ความคล่องแคล่ว จุดมุ่งหมายของ TBL คือการรวมทั้งสี่ทักษะและฝึกความคล่องแคล่วเพื่อความถูกต้อง ช่วงของภาระงานที่ใช้ได้ (อ่าน ตำรา ฟังตำราการแก้ปัญหา บทบาทละคร, แบบสอบถาม ฯลฯ) มีกิจกรรมที่หลากหลาย ในรูปแบบนี้ จะนำไปสู่การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้

Willis (1996) และ Frost (2005) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นภาระ งานดังนี้ 1. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น 2. ผู้เรียนสนุกสนานมีแรงจูงใจ เกิดความท้าทายในการปฏิบัติงาน 3. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติทั้งฝึกการ แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม 4. ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมมาสู่ประสบการณ์ใหม่ พบว่าน่าสนใจและเป็นการเพิ่มพูนความรู้เดิม 5. ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร สอดคล้องกับ สถานการณ์จริง

ช่อทิพ วิริยะ (2555) ได้กล่าวว่า ประโยชน์ของภาระงานมีมากมาย เช่น ทำให้เกิด กิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ผู้เรียนมีโอกาสที่จะฝึกฝนภาษาของตนเองอย่างเป็นส่วนตัว แล้วจึง

นำเสนอภาระงานให้ผู้เรียนคนอื่นเห็น ผู้เรียนจึงสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและคล่องแคล่วจากการเรียนรู้จากการทำภาระงานและผลสะท้อนจากการทำภาระงาน

ชญาภรณ์ ชีรชัยมงคลกุล (2561) กล่าวถึงประโยชน์และข้อดีของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ไว้ว่า 1.) เป็นการเรียนรู้ที่สามารถประยุกต์ได้และเหมาะสมกับผู้เรียนทุกช่วงอายุและวุฒิ หลังการเรียนรู้ 2.) ผู้เรียนจะเปิดรับและมีโอกาสได้เรียนรู้ภาษามากขึ้น 3.) ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษา คำศัพท์ และไวยากรณ์ที่ผู้เรียนทราบแล้วมากกว่าใช้ภาษาในบทเรียน 4.) ผู้เรียนได้มีการสื่อสารผ่านตัวภาษาอย่างมีความหมาย 5.) ผู้เรียนจะได้เรียนรู้รูปแบบของภาษา รวมไปถึงโครงสร้างต่าง ๆ 6.) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความทะเยอทะยานในการเรียนรู้ภาษามากขึ้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติคือผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาจริงระหว่างการปฏิบัติภาระงาน มุ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ซึ่งงานที่กำหนดต้องมีความสอดคล้องกับสถานการณ์จริงสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของเนื้อหาที่เรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายของทักษะการพูด

การพูด หมายถึง การเปล่งเสียงด้วยคำเพื่อบอกเล่าสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ รู้สึกนึกคิด ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล (ไพบูลย์ ดวงจันทร์, 2542) ซึ่งมีนักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงความหมายของทักษะการพูดไว้ ดังต่อไปนี้

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2552) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด คือ การถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ และความรู้สึกของผู้พูดโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง สีหน้า แววตา รวมทั้งกิริยาท่าทางต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความหมาย และตอบสนองตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ทางด้าน Valette (1977) ได้ให้ความหมายของการพูด ไว้คือ การพูดไม่ได้เป็นเพียงแค่การออกเสียงเป็นคำพูดและการออกเสียงสูง-ต่ำในประโยคเท่านั้น แต่การพูดเป็นการทำให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อ

ส่วน Paulston (1979) กล่าวถึงความหมายของการพูดไว้ ว่าการพูด หมายถึง ความสามารถในการสื่อสาร การพูดไม่ได้เป็นเพียงการมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ผู้พูดจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความหมายของภาษาด้านสังคมด้วย (Sociolinguistics) เพื่อเกิดประสิทธิภาพให้การสื่อสาร

รัชนี คุณานุวัฒน์ (2552) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด คือ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเกิดการตอบสนองการพูด การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่มีหลักการและกฎเกณฑ์เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะ ถึงขั้นเป็นที่พอใจอีกส่วนหนึ่งเป็นความสามารถพิเศษหรือศิลปะเฉพาะตัวของผู้พูดแต่ละบุคคล ผู้พูดสามารถทำให้ผู้ฟังหนึ่งอยู่กับที่ จิตใจจดจ่ออยู่กับการฟังเรื่องที่พูด

กล่าวโดยสรุปว่า การพูด หมายถึง การเปล่งเสียงออกมาเป็นคำพูดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร หรืออาจเป็นการสื่อสารทางด้านอารมณ์ ท่าทาง ความคิดที่ต้องการให้ผู้อื่นเข้าใจ ทำให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อและเกิดการตอบสนองซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล

2.2 ความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

มีการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกันอย่างแพร่หลาย และเป็นภาษาที่คนทั่วโลกใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารมากกว่าภาษาอื่น ๆ (จิตพิสุทธ์ จันตะคุต, (ม.ป.ป.)) มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังต่อไปนี้

จิตพิสุทธ์ จันตะคุต (ม.ป.ป.) กล่าวถึงความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษไว้ ดังนี้ ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทย และคนทั่วโลก มนุษยชาติทุกวันนี้สื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารกันโดยตรง การใช้อินเทอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หนังสือคู่มือทางด้านวิชาการต่าง ๆ หรือแม้แต่มีปฏิสัมพันธ์โดยการพูด ล้วนแล้วแต่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั้งสิ้น ฉะนั้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญ

หัสชัย สิทธิรักษ์ (2554) กล่าวว่า ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น คนจะเรียนรู้ภาษาจะซาบซึ้งในตัวภาษา คนเรียนจะต้องใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสังคมวัฒนธรรมตามสถานการณ์ได้ในทุกทักษะของภาษา ผู้ที่มีทักษะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารที่ดี เจ้าของบริษัทห้างร้านต่าง ๆ จะมองเห็นและจะว่าจ้างงานได้มากกว่าคนที่ไม่มีทักษะทางภาษาดังตัวอย่างที่หน่วยงานห้างร้านบริษัท ที่ประกาศรับพนักงาน แต่แนบท้ายด้วยคำว่ามีความสามารถทางภาษาที่สามารถติดต่อสื่อสารได้ นั่นก็คือต้องมีทักษะการฟังและการพูดเป็นอย่างน้อยเนื่องจากภาษาอังกฤษมีการใช้กันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่น ๆ มีการเรียนการสอนกันทั่วโลกมากกว่าภาษาอื่นจึงคิดให้เป็นภาษาสากลที่ติดต่อสื่อสารได้ทั่วโลก การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประการแรกในการ

ติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ การสอนทักษะการพูดและการฟังจึงเป็นสิ่งที่ยั่งยืนและสำคัญ

ศิริลักษณ์ อัครยารัต (2015) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารและยังเป็นภาษาที่ใช้ในการทำงาน เมื่อเราต้องติดต่อกับคนต่างวัฒนธรรม ภาษาอังกฤษถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน และจะมีอิทธิพลมากขึ้นเรื่อย ๆ สำหรับการทำงานที่คนทั้งโลกต้องมาติดต่อกับสื่อสารกัน ธุรกิจสามารถเดินหน้าไปได้อย่างราบรื่น เมื่อทุกคนสามารถเข้าใจในสิ่งที่อีกคนหนึ่งพูด

Pungviriyarat (2014) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญของโลก และถูกใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างผู้คนเป็นหลัก และทุกชนชาติยอมรับภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองจากภาษาแม่ของตนเอง เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาลดชีวิต

Gibson (1988) กล่าวว่า การพูด เป็นสื่อพื้นฐานในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ ถ้าปราศจากการพูดและภาษาพูดแล้ว การติดต่อเพื่อความรู้ความเข้าใจและความคิดระหว่างมนุษย์จะเป็นไปอย่างลำบาก

สรุปได้ว่า การพูดเป็นสื่อพื้นฐานในการติดต่อสื่อสารกัน และเป็นวิธีการติดต่อที่สะดวกและง่ายกว่าวิธีอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ระหว่างบุคคล

2.3 ลักษณะของการพูดภาษาอังกฤษ

ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ และ สวณิต ยมาภย์ (2533) ทักษะทางการพูดที่ดีประกอบด้วย การเลือกใช้ถ้อยคำเพื่อให้แทนความคิดที่ผู้พูดต้องการที่จะแสดงออกให้ผู้ฟังรับรู้ได้อย่างชัดเจน และการเรียงลำดับถ้อยคำให้ถูกต้องตามระเบียบของภาษาเพื่อให้สื่อสารได้อย่างเข้าใจ ไม่เกิดความกำกวม ไม่เป็นที่งุนงงแก่ผู้ฟัง นอกจากนี้ยังมีการใช้น้ำเสียงในการสื่อความหมายได้ตรงตามเจตนาของผู้พูด ทั้งนี้ยังใช้อากัปกริยาท่าทางประกอบการพูดเหมาะสมช่วยในการสื่อความหมายให้ตรงตามความประสงค์ของผู้พูด

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2534) กล่าวว่า การสื่อความด้วยภาษาอังกฤษสามารถทำได้ 2 แบบคือ การสื่อความด้วยการพูดและการสื่อความด้วยการเขียน ซึ่งการสื่อความในทั้งสองลักษณะนี้มีความสำคัญคล้ายกัน แต่การสื่อความด้วยการพูดจะเป็นการสื่อความที่สะดวกและใช้กันมากที่สุด นั่นคือสามารถเปล่งเสียงออกมาได้อย่างรวดเร็วและสามารถแสดงสีหน้าหรือใช้ท่าทางประกอบเพื่อแสดงอารมณ์และความรู้สึกได้ง่ายกว่าการเขียนโดยเฉพาะเมื่อผู้พูดอยู่ต่อหน้าผู้ฟัง

รุจจิพร บัวแก้ว (2549) กล่าวว่า การใช้ภาษาพูดให้ถูกต้อง ต้องอาศัยกระบวนการคิดซึ่งต้องลำดับความคิดออกมาให้เป็นระเบียบเป็นเหตุเป็นผลต่อเนื่องกัน ถ้าหากจัดระเบียบความคิดไม่ดี ไม่ชัดเจนก็อาจจะเกิดปัญหาในการสื่อสารได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จำเป็นต้องฝึกฝนให้เกิดทักษะและความชำนาญ

Englishtown (2555) กล่าวว่า ลักษณะการสนทนาหรือการพูดภาษาอังกฤษ คือ การได้สนทนาในหัวข้อที่หลากหลาย พบเจอผู้คนใหม่ๆ ในสังคม หรือเข้าไปที่ห้องเรียนสนทนาออนไลน์เพื่อสนทนากับเจ้าของภาษาเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรม

อโณทัย กมุทชาติ (2012) กล่าวว่า การฝึกพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นการฝึกเพื่อมุ่งเน้นการสื่อสาร ทำให้ผู้ฝึกได้มีโอกาสคิด จินนาการ ในการสร้างประโยคสนทนาต่าง ๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ที่กำหนดให้หรือเกิดขึ้นจริง เช่น อาจจะทำบรรยายภาพและให้ผู้ฟังวาดภาพตามจากผู้พูดได้บรรยายไป

สรุปได้ว่า ลักษณะของการพูดคือ ทักษะทางการพูดประกอบด้วย การเลือกใช้ถ้อยคำเพื่อให้แทนความคิดที่ผู้พูดต้องการที่จะแสดงออกให้ผู้ฟังรับรู้ได้อย่างชัดเจน และการเรียงลำดับถ้อยคำให้ถูกต้องตามระเบียบของภาษาเพื่อให้สื่อสารได้อย่างเข้าใจ ไม่เกิดความกำกวม การพูดเป็นสื่อพื้นฐานในการติดต่อสื่อสารกัน และเป็นวิธีการติดต่อที่สะดวกและง่ายกว่าวิธีอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่าง ๆ ระหว่างบุคคล

2.4 องค์ประกอบของการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพูดมีความสำคัญและเป็นทักษะแรกที่เป็นกระบวนการในการสื่อความหมาย ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

Harris (1974) ได้แบ่งองค์ประกอบของทักษะการพูดไว้ดังนี้ คือ การออกเสียงสระ เสียงพยัญชนะ การเน้นเสียง การออกเสียงสูง-ต่ำในประโยค การเชื่อมเสียงหรือการโยงเสียง และรวมทั้งการหยุด ระหว่างกลุ่มของเสียงหรือของคำ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์เป็นกฎการใช้และการเปลี่ยนรูปแบบของคำหรือเป็นการรวมคำให้เป็นประโยค และคำศัพท์ที่ใช้ควรเป็นคำในภาษาอังกฤษต่าง ๆ ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้และสามารถใช้ได้อย่างถูกต้องในการสื่อสารออกไป ผู้พูดและผู้ฟังต้องเกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน และความคล่องแคล่วในการพูด เป็นตัวบ่งบอกถึงความสามารถของผู้พูดได้ดี

โชติรส โสอูตร (2545) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบเกี่ยวกับการพูดไว้ว่า ผู้พูดต้องคำนึงทั้งในเรื่องของการออกเสียงและลักษณะดังต่อไปนี้ คือ ความคิดที่ผู้พูดต้องการจะสื่อความหมาย

ออกจากการปรับเปลี่ยนตำแหน่งของอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงความเหมาะสมของรูปประโยคที่จะพูด และการเปลี่ยนลีลาภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่จะพูดด้วย

รุ่งดาว จารุภูมิ (2541) แบ่งองค์ประกอบการพูดไว้ 4 แบบ คือ 1.) ความคล่องแคล่ว 2.) ความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ 3.) ปริมาณของข้อความในการสื่อสาร 4.) คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร

พรสวรรค์ สีป้อ (2550) กล่าวว่าสิ่งที่ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ในการพูดระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง คือ การเริ่มต้นการสนทนา การดำเนินการสนทนา การจบบทสนทนา การผลัดกันพูดและการโต้ตอบกันอย่างเหมาะสม

กล่าวโดยสรุปได้ว่า องค์ประกอบในการพูดประกอบด้วย การออกเสียง การเลือกใช้คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว ความสามารถในการสื่อความหมายออกมาให้ผู้ฟังได้เข้าใจ ลักษณะทางภาษาที่ใช้ควรจะให้เหมาะสมกับสถานการณ์

2.5 การวัดประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ทักษะและกระบวนการการพูดภาษาอังกฤษต้องมีเกณฑ์การประเมิน (Criteria) หรือการให้คะแนน Scoring Rubric คือ เกณฑ์การให้คะแนนที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบหรือสร้างขึ้นมาเพื่อวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เกณฑ์การประเมินจะต้องมีความชัดเจนในการให้คะแนนมีนัยการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

Scoring rubric มีหลายองค์ประกอบ ในแต่ละองค์ประกอบก็มีประโยชน์ มีความสำคัญ องค์ประกอบมีดังนี้ (ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์, 2548) ในแต่ละระดับการให้คะแนนจะต้องมีความชัดเจน และความกว้างของระดับคะแนนไม่ควรเกิน 6 ถึง 7 ระดับ ถ้ามีระดับของการให้คะแนนกว้างมากเกินไปจะมีความลำบากในการตัดสินความแตกต่างในแต่ละระดับ เช่น ความกว้างคะแนนเป็น 100 ทำให้ยากที่จะอธิบายว่าคะแนน 81 มีคุณภาพแตกต่างจาก 80 หรือ 82 อย่างไร และจะทำให้ความเที่ยงตรงลดลง

Nitko (1996) ได้กล่าวถึงชนิดของการให้คะแนน (Scoring Rubric) ไว้ดังต่อไปนี้

1. Holistic Rubrics เป็นเกณฑ์การให้คะแนนผลงานหรือกระบวนการที่ไม่ได้แยกส่วนหรือแยกองค์ประกอบการให้คะแนน คือจะประเมินในภาพรวมของผลงานหรือกระบวนการนั้น
2. Analytic Rubrics เป็นเกณฑ์การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบและคุณลักษณะ แล้วนำส่วนต่าง ๆ ของคุณลักษณะมาทำการรวมกันเพื่อประเมินผล
3. Annotated Holistic Rubrics มีลักษณะคล้ายกับแบบ holistic rubrics การให้คะแนนแบบ Holistic Rubrics จะเป็นพิจารณาคะแนนแบบครั้งเดียว ต่อผลหนึ่งชิ้น

Finocchiaro (1983) ได้เสนอวิธีการทดสอบทักษะการพูดดังนี้

1. ให้พูดประโยคสั้นๆ ตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเทปบันทึกเสียง 2. ให้อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ 3. ให้ผู้เรียนบรรยายวัตถุอย่างหนึ่ง โดยใช้ภาษาที่เรียน 4. ให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด อาจให้คำสั่งเป็นภาษาแม่ 5. ให้ผู้เรียนพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ผู้สอนควรให้มีหัวข้อที่หลากหลาย 6. ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทเป็นผู้สัมภาษณ์และพยายามหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์และจดบันทึก

Clark (1972) ได้ให้เกณฑ์การวัดคะแนนความสามารถการพูดไว้ 4 ระดับ เริ่มจากระดับที่ 1-4 ดังนี้

1.) การออกเสียง (Pronunciation)

ระดับที่ 1 = ยังพูดไม่ได้และสนทนาโต้ตอบไม่ได้

ระดับที่ 2 = ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง ออกเสียงเข้าใจยาก

ระดับที่ 3 = ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว

ระดับที่ 4 = ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

2.) คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 = ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 = ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ในสถานการณ์ได้

ระดับที่ 3 = สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม

ระดับที่ 4 = ใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

3.) ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 = ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 = ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด วลีถูกต้องบ้าง

ระดับที่ 3 = ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับที่ 4 = ไม่มีข้อผิดพลาดทางการใช้คำศัพท์และโครงสร้างทางภาษา

4.) ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 = มีการหยุดและคิดนาน ในการพูดประโยค

ระดับที่ 2 = พูดไม่ต่อเนื่อง แต่ค่อยๆ พูดใหม่ได้

ระดับที่ 3 = การพูดดูเป็นธรรมชาติ แต่ยังไม่คล่องแคล่ว

ระดับที่ 4 = การพูดเป็นธรรมชาติ มีความต่อเนื่องและราบรื่นคล้ายกับเจ้าของ

วาสนา โกวิตยา (2525) กล่าวถึงการทดสอบการพูดว่าสามารถทดสอบได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมดังนี้

1. การทดสอบการพูดโดยทางตรง เป็นการให้นักเรียนพูดในสภาพที่เป็นจริงหรือในสถานการณ์จำลองที่สมจริง เช่น การพูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ การสัมภาษณ์ การถามข้อมูลจากเหตุการณ์ในภาพ การใช้กิจกรรมการปฏิสัมพันธ์ การแสดงบทบาทสมมติ
2. การทดสอบการพูดโดยทางอ้อม เป็นการทดสอบโดยใช้วิธีสัมพันธ์กับทักษะการพูดโดยตรง เช่น ข้อความบางตอนขาดหายไป ต้องมีการเติมให้สมบูรณ์

อัจฉรา วงศ์โสธร (2529) ได้กล่าวถึงรูปแบบในการออกแบบแบบทดสอบทักษะการพูดดังนี้

1. การพูดเดี่ยว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง
2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนาซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคล 2 คน เช่น การถามทิศทางการสั่งอาหาร หรือ การพูดออกความคิดเห็น
3. การอภิปรายหรือการโต้วาทีซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มโดยมีกรรมการให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล แต่เนื่องจากการพูดเป็นกลุ่มนี้มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน ผู้เรียนจะต้องแสดงความสามารถในการพูดทั้งที่ได้เตรียมมาล่วงหน้า และที่คิดขึ้นในสถานการณ์ ณ ขณะที่พูดโดยไม่ได้เตรียมมา ความสามารถที่วัดได้จึงเป็นทั้งด้านความคิดเห็น การให้ข้อมูลข่าวสาร ดูเป็นไปอย่างราบรื่น

ชลธิสา จันทร์ดำ (2545) กล่าวว่า การประเมินผลการพูด หรือ บางครั้งอาจเรียกว่า การวิจารณ์การพูด คือ การพิจารณาตัดสิน เพื่อให้ทราบว่าผู้พูดพูดได้ดีมากน้อยเพียงใด และมีสิ่งใดที่เป็นข้อบกพร่อง สมควรแก่ปรับปรุง ซึ่งปฏิบัติการตอบกลับ (Feedback) ของผู้ฟังทั้งทางวัจนภาษา เช่น การติชม เสนอแนะ วิจารณ์ และ อวัจนภาษา เช่น การปรบมือ พยักหน้า ส่ายหน้า เป็นการบอกให้ผู้พูดทราบถึงผลสัมฤทธิ์ในการพูดของตน โดยผู้พูดต้องนำเอาผลการประเมินหรือคำวิจารณ์เหล่านั้นมาปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการพูดของตนในโอกาสต่อไปให้ดียิ่งขึ้น หรือถ้าสิ่งใดที่ดีหรือเหมาะสมอยู่แล้ว ก็อาจคงความเหมาะสมนั้นไว้หรืออาจจะพัฒนาให้ดีขึ้นไปอีก ในขณะที่เดียวกันผู้ประเมินผลการพูดก็จะได้สร้างเสริม และฝึกทักษะในด้านการฟังและการวิเคราะห์เนื้อหาสาระไปด้วย เพราะในการประเมินผลนั้น ผู้ประเมินผล จะต้องรู้จักการฟังอย่างตั้งใจ รู้จักการใช้วิจารณ์ญาณในการฟัง และรู้จักวิจารณ์อย่างมีความรู้และมีหลักเกณฑ์ ดังนั้นการประเมินผลการพูด จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ทั้งกับตัวผู้พูดและตัวผู้ฟัง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การวัดประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษ คือ การให้คะแนนที่ครูผู้สอนเป็นผู้ออกแบบหรือสร้างขึ้นมาเพื่อวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนพิจารณาตัดสิน เพื่อให้ทราบว่าผู้พูดพูดได้ดีมากน้อยเพียงใด และมีสิ่งใดที่เป็นข้อบกพร่อง สมควรแก่ปรับปรุงแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนของ Heaton (1997) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความสามารถไว้ 4 ด้าน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ Heaton (1997)

Heaton (1997) ได้กล่าวถึงแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ไว้ 4 ด้าน ดังนี้

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ		
	3	2	1
1.ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยค ถูกต้อง และเหมาะสม และมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 1 แห่ง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้าง ประโยคถูกต้องและมีข้อผิดพลาด 2-3 แห่ง	ใช้คำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างประโยคแบบง่าย ๆ และมีข้อผิดพลาดตั้งแต่ 4 แห่งขึ้นไป
2.ความคล่องแคล่ว	พูดสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้อย่างต่อเนื่องซ้ำเลื้องดูคำเป็นบางครั้ง	การพูดสื่อสารส่วนใหญ่ค่อนข้างราบรื่น มีการซ้ำเลื้องดูคำหลายครั้ง พูดไม่ปะติดปะต่อเป็นบางครั้ง แต่สื่อความหมายให้เข้าใจได้	จำเป็นต้องใช้ความพยายามในการพูดเป็นอย่างมาก ซ้ำเลื้องดูคำศัพท์ที่ต้องการอยู่บ่อย ๆ การสื่อสารค่อนข้างหยุดชะงัก และไม่ปะติดปะต่อใช้สำนวนได้อย่างจำกัด
3.การจัดเรียงลำดับเนื้อหา	พูดได้ตรงประเด็น มีการลำดับเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง ครอบคลุมมีใจความ	พูดได้ตรงประเด็น มีการลำดับเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง มีใจความหลักและ	พูดไม่ตรงประเด็น ลำดับเนื้อหาไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจ

ตารางที่ 1 แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ Heaton (1997) (ต่อ)

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคุณภาพความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ		
	3	2	1
	หลัก ใจความรอง และการยกตัวอย่าง ให้เข้าใจได้ง่าย	ใจความรอง ทำให้ ผู้ฟังเข้าใจได้	
4.การใช้สื่อ ประกอบการนำเสนอ	มีการใช้สื่อประกอบ ช่วยในการอธิบาย ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ เนื้อหา ทำให้การ นำเสนอน่าสนใจ	มีการใช้สื่อประกอบ ในการนำเสนอเป็น บางครั้งบางคราว แต่ ไม่สอดคล้องกับ เนื้อหา	ไม่มีการใช้สื่อประกอบ หรือไม่ใช่เลย

ตารางที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษแบบ TOEFL iBT Test

เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษแบบ TOEFL iBT Test ดังตารางต่อไปนี้

คะแนน	การอธิบายภาพรวม	การถ่ายทอด	การใช้ภาษา	การเลือกใช้ หัวข้อ
4	ตอบคำถามได้ตรง ประเด็นทุกข้อ มีความสอดคล้องและเหมาะสมมากในการ นำเสนอมีการ แสดงความคิดเห็นที่ น่าสนใจมากที่สุด	การออกเสียง ชัดเจนชัดเจนดีมาก ทุกคำ ผู้ฟังเข้าใจ ทุกคำพูดในการ นำเสนอ	มีการใช้คำ และ ไวยากรณ์ที่ดีมาก และมี ประสิทธิภาพ สอดคล้องกันดี เยี่ยม คล่องแคล่ว ไม่มีข้อผิดพลาด	เนื้อหาสอดคล้อง กันทุกประเด็น ตรงกับภาระงานที่ มอบหมายมีการ จัดลำดับที่ดีเยี่ยม เข้าใจชัดเจนดี เยี่ยม
3	การตอบคำถามตรง ประเด็นมาก มีความ สอดคล้องและ เหมาะสม หัวข้อ น่าสนใจ มีการแสดง	การออกเสียง เน้น คำหนักเบาค่อนข้าง ชัดเจน แต่มีการ ออกเสียงที่ไม่ สามารถเข้าใจได้	มีการใช้คำ และ ไวยากรณ์ที่มี ประสิทธิภาพ มีความสอดคล้อง กัน มีความ	มีการนำเสนอ ความคิด ข้อมูลที่ น่าสนใจมากและ เนื้อหาสอดคล้อง กันค่อนข้างดีมาก

ตารางที่ 2 เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษแบบ TOEFL iBT Test (ต่อ)

คะแนน	การอธิบายภาพรวม	การถ่ายทอด	การใช้ภาษา	การเลือกใช้ หัวข้อ
	ความคิดที่น่าสนใจ	เพียงเล็กน้อยผู้ฟัง เข้าใจได้ดี	คล่องแคล่ว	
2	การตอบคำถามตรงกับภาระงาน แต่หัวข้อไม่ค่อยสนใจมากนัก มีความสอดคล้อง มีปัญหาในการสื่อสารเล็กน้อย	การออกเสียง การเน้นคำหนักเบาชัดเจนบ้าง ผู้ฟังไม่ค่อยเข้าใจในบางคำ	มีข้อจำกัดเล็กน้อยในเลือกใช้คำในการนำเสนอ ส่วนมาก การเลือกใช้โครงสร้างประโยค สามารถทำให้ผู้ฟังเข้าใจได้	หัวข้อการนำเสนอตรงกับภาระงานถึงจะมีปัญหาเล็กน้อยในการนำเสนอ ข้อคิดเห็นมีการอธิบายค่อนข้างน้อย
1	มีข้อจำกัดการตอบคำถามไม่มีความสอดคล้องเกี่ยวข้องกับภาระงาน ผู้ฟังไม่เข้าใจในตัวภาษา	การออกเสียง การเน้นคำหนักเบาไม่มีความชัดเจน ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้ มีการลังเลในการออกเสียง	มีข้อจำกัดในการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ ลังเลในการเลือกใช้	มีข้อจำกัดในการเลือกหัวข้อ นำเสนอ การแสดงความคิดไม่ค่อยสร้างสรรค์ ผู้พูดไม่สามารถดำเนินการนำเสนอไปได้ อย่างคล่องแคล่ว
0	ผู้พูดไม่ได้พูดเกี่ยวกับหัวข้อที่นำเสนอเลย			

ตารางที่ 3 เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษแบบ TOEIC
โดยมีข้อคำถาม ทั้งหมด 11 ข้อ เวลาที่ใช้ 20 นาที ระดับการให้คะแนน 0-200 ตารางต่อไปนี้
แสดงให้เห็นถึงการออกแบบภาระงาน

คำถาม	ภาระงาน	เกณฑ์การให้คะแนน
1-2	อ่านบทอ่านออกเสียง	การออกเสียง และเน้นคำหนักเบา
3	อธิบายรูปภาพ	การออกเสียงและเน้นคำหนักเบาไวยากรณ์ คำศัพท์ และความสอดคล้อง
4-6	ตอบคำถาม	การออกเสียงและเน้นคำหนักเบา ความสัมพันธ์ของเนื้อหา ความสมบูรณ์ของ เนื้อหา
7-9	ตอบคำถามโดยใช้ข้อมูลที่มี อยู่	การออกเสียงและเน้นคำหนักเบาไวยากรณ์ คำศัพท์ และความสอดคล้องความสัมพันธ์ ของเนื้อหา ความสมบูรณ์ของเนื้อหา
10	นำเสนอข้อการแก้ไขปัญหา	การออกเสียงและเน้นคำหนักเบาไวยากรณ์ คำศัพท์ และความสอดคล้องความสัมพันธ์ ของเนื้อหา ความสมบูรณ์ของเนื้อหา
11	การแสดงความคิดเห็น	การออกเสียงและเน้นคำหนักเบาไวยากรณ์ คำศัพท์ และความสอดคล้องความสัมพันธ์ ของเนื้อหา ความสมบูรณ์ของเนื้อหา

เกณฑ์การให้คะแนนทั้งหมด 3 รูปแบบ คือ เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษของ
Heaton (1997), เกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษแบบ TOEFL iBT Test, และเกณฑ์การให้
คะแนนการพูดภาษาอังกฤษแบบ TOEIC

Performance/ Points	Poor 1	Fair 2	Good 3	Excellent 4
Accuracy	Fluent errors in the pronunciation. Most utterance contains grammatical errors.	There are few isolated errors in pronunciation. Grammatical errors occur in some utterance	Pronunciation is quite good. Grammatical structures are mostly accurate.	Pronunciation is completely errors free.
Appropriateness	Inappropriate use of language	Use words that may be unsuited to the topic or audience.	Mostly use appropriate language and word choice.	Use appropriate language and word choice concisely.
Fluency	Speech is low and uncertain. Difficult for a listener to understand.	Speech is almost smooth with some hesitation and unevenness.	Speech is mostly smooth but with the little hesitation.	Speech is effortless and smooth with speech that comes close to that of a native speaker.
Task achievement	Inadequate answers bearing little or no relation to the task.	Expressing some unclear ideas.	Expressing most ideas clearly and effectively.	Expressing all ideas clearly and effectively.
Pronunciation and accent	Pronunciation is lacking and hard to understand; No effort towards a native accent	Pronunciation is okay; No effort towards a native accent	Pronunciation is good; Some effort at accent, but is definitely non-native	Pronunciation is good; good effort at accent

ตารางที่ 4 เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สุณิศา โฆษิตชัยวัฒน์ (2556)

ตารางที่ 5 การสังเคราะห์แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

เกณฑ์การประเมิน	Heaton, J.B. (1997)	TOEFL iBT Test	TOEIC	สุนีตา ไชยจิต ชัยวัฒน์ 2556	สรุปการสังเคราะห์ (ผู้วิจัย)
ความถูกต้อง	ใช้คำศัพท์สำนวน และโครงสร้างประโยคถูกต้อง และเหมาะสม และมีข้อผิดพลาดไม่เกิน 1 แห่ง	เนื้อหา สอดคล้องกันทุกประเด็น ตรงกับภาระงานที่มอบหมายมีการจัดลำดับที่ดีเยี่ยม เข้าใจชัดเจนดีเยี่ยม		ไม่มีจุดผิดพลาดใด ๆ	1.ใช้คำศัพท์สำนวน โครงสร้างต่าง ๆ ถูกต้องเหมาะสม มีจุดผิดพลาดน้อยมาก
ความคล่องแคล่ว	พูดสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว และสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจได้ อย่างต่อเนื่อง ชำเลียงดูคำเป็นบางครั้ง	มีการใช้คำและไวยากรณ์ที่ดีมาก และมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกันดีเยี่ยม คล่องแคล่ว ไม่มีข้อผิดพลาด		การใช้คำพูดคล่องแคล่วใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา	2.พูดสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว ทำให้ผู้ฟังเข้าใจง่าย ไม่มีข้อผิดพลาด การใช้ภาษาคล่องแคล่วใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
การจัดเรียงลำดับเนื้อหา	พูดได้ตรงประเด็น มีการลำดับเนื้อหาได้อย่างถูกต้อง			การแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ	3.การแสดงความคิดเห็น เนื้อหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 5 การสังเคราะห์แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

	ครอบคลุมมี ใจความหลัก ใจความรอง และการ ยกตัวอย่าง ให้เข้าใจได้ ง่าย				ยกตัวอย่างที่ เข้าใจได้ง่าย
การออก เสียงและ สำเนียง		การออกเสียง ชัดเจนชัดเจนดี มากทุกคำ ผู้ฟัง เข้าใจทุกคำพูด ในการนำเสนอ		การออกเสียงดี และการ พยายามพูดให้ สำเนียงชัดเจน ดีในการ นำเสนอ	4.การออกเสียง ชัดเจนดีทุกคำ ผู้ฟังเข้าใจทุก คำพูดในการ นำเสนอ
ความ เหมาะสม		เนื้อหา สอดคล้องกัน ทุกประเด็น ตรงกับภาระ งานที่ มอบหมายมี การจัดลำดับที่ ดีเยี่ยม เข้าใจ ชัดเจนดีเยี่ยม	การออกเสียง และเน้นคำ หนักเบา ไวยากรณ์ คำศัพท์ และ ความสอดคล้อง ความสัมพันธ์ ของเนื้อหา ความสมบูรณ์ ของเนื้อหา	ใช้ภาษา เหมาะสมและ การเลือกใช้คำ ที่ดี กระชับและ เข้าใจง่าย	5. ความสัมพันธ์ ของเนื้อหา ความสมบูรณ์ ของเนื้อหาใช้ ภาษาเหมาะสม และการเลือกใช้ คำที่ดี กระชับ และเข้าใจง่าย

ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดัดแปลงจากเกณฑ์ของ สุณีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2556) จากการศึกษาลักษณะของเกณฑ์ต่าง ๆ และนำมาปรับให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนหรือกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเห็นว่าเกณฑ์การประเมินของ สุณีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2556) มีความสอดคล้องกับระดับขั้นของผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัย ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบไปด้วย 1) ความถูกต้อง 2) ความเหมาะสม 3) ความคล่องแคล่ว 4) การทำงานปฏิบัติให้สำเร็จ และ 5) การออกเสียงและสำเนียง

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยแบ่งหัวข้องานวิจัยออกเป็น 2 ด้าน คือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

3.1 งานวิจัยในประเทศ

3.1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

วิชัย บำรุงศรี (2542) ทำการศึกษารูปแบบการสอนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ในระดับอุดมศึกษาไทย: กรณีศึกษาคือ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ ประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างประชากรคือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจจำนวน 32 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักศึกษาสาขาสัตวศาสตร์เป็นกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสองกลุ่มทำคะแนนได้สูงกว่าการสอบก่อน โดยคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม เป็น 11.06 และ 8.84 ตามลำดับ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.01

ดนตรี แสงกล้า (2544) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ เรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กลวิธีทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลอง วิจัยมีจุดมุ่งหมายคือเพื่อการสื่อสารโดยใช้กลวิธีทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลองในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 คน โดยการเลือกแบบ ผลวิจัยปรากฏว่า กลวิธีทำให้สำเร็จประกอบสถานการณ์จำลอง มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษลดลง

ขวัญหทัย เชิดชู (2545) ทำการศึกษาเรื่อง กลวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โปรแกรมภาษาอังกฤษสถาบันราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี วัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษแต่ละชนิดและเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษแต่ละชนิดที่มีผลมาจากระดับความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษ และชนิดของภาระงานของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 32 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 5 ชนิด คือกลวิธีการหลีกเลี่ยง กลวิธีการใช้พื้นฐานความรู้ภาษาแม่หรือภาษาอื่นกลวิธีการใช้พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ กลวิธีการไม่ใช้ภาษาพูด และกลวิธีการปรับข้อความ พบว่ากลวิธีการที่นักศึกษาใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการปรับข้อความ และกลวิธีการที่นักศึกษานำใช้น้อยที่สุดคือ กลวิธีการไม่ใช้ภาษา นักศึกษามีความสามารถในการสื่อสารทั้ง 5 ชนิดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการใช้กลวิธีการสื่อสารทั้ง 5 ชนิด ในแต่ละภาระงานมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในภาระงานบรรยายภาพและเล่าเรื่องจากการอ่าน นักศึกษาใช้กลวิธีการใช้พื้นฐานความรู้ภาษาแม่หรือภาษาอื่นมากที่สุดและกลวิธีการใช้น้อยที่สุดในสองภาระงานนี้ คือ การไม่ใช้ภาษาพูด ในด้านการอธิบายคำศัพท์ใช้กลวิธีการใช้พื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมากที่สุด และกลวิธีการใช้น้อยที่สุดในภาระงานนี้ คือ การใช้พื้นฐานความรู้ภาษาแม่หรือภาษาอื่นนอกจากนี้นักศึกษายังได้ใช้กลวิธีการใช้พื้นฐานความรู้ภาษาแม่และภาษาอื่นน้อยที่สุดในภาระงานเล่าเรื่องจากภาพชุด

ปรีชา ยิ้มสรवल (2545) ทำการศึกษาความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของระดับประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรีที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในวัยที่ แตกต่างกัน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและเพื่อศึกษาทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรีอำเภอเมือง สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี โดยการสุ่มห้องเรียนมา 1 ห้อง นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน และนักเรียนที่จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรี ด้วยการสุ่ม ง่าย ๆ ได้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ระดับความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่ผ่านเกณฑ์ของสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรีที่กำหนดไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ส่วนนักเรียนที่เริ่มเรียน

ภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผ่านเกณฑ์ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความแตกต่างกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนมีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษในระดับดี

ประเทือง ใจหาญ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ และไม่ใช้กิจกรรม การละคร วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังของแต่ละกลุ่มและเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม กลุ่มละ 20 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร สูงกว่า กลุ่มที่เรียนโดยไม่ใช้กิจกรรมการละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .20 แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่เรียนโดยใช้ กิจกรรมการละครสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้กิจกรรมการละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุรัชฎา ศรีพิทักษ์ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการสอนแบบฟัง-พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 การวิจัยมีวัตถุประสงค์คือ เพื่อพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการสอนแบบฟัง-พูด และเพื่อศึกษาผลการใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นในประเด็นต่อไปนี้ ศึกษาทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการใช้หน่วยการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ย และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนจากการเรียนในหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 30 คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีการสอนแบบฟัง-พูด ประกอบด้วย 7 หน่วยย่อย จำนวน 7 แผน และคะแนนทักษะการฟังหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดีมาก เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 คะแนนทักษะการพูดหลังการใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ อยู่

ในระดับดีมาก เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 และคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หลังจากการใช้หน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับดี

สุปรียา เตจ๊ะตา (2552) ทำการศึกษาหัวข้อเรื่อง การส่งเสริมความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของผู้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวการวิจัย ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนด้วยกิจกรรมการ เรียนที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยวและเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของผู้เรียนก่อนและหลัง ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษระหว่างการเรียนที่เน้นภาระงานด้านการ ท่องเที่ยวของผู้เรียนทั้งหมดผ่านเกณฑ์ คือร้อยละ 50 และส่วนใหญ่ 50% อยู่ในระดับปานกลาง 2. แรงจูงใจของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว

ชุตินา สว่างภพ (2555) ศึกษาหัวข้อ การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้เกม สื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 คน มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เพื่อ พัฒนาการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมสื่อสาร เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมสื่อสาร เครื่องมือในการวิจัย คือ แผนการเรียนรู้โดยใช้เกมสื่อสาร จำนวน 14 แผน แบบประเมินทักษะการ พูด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 ตอน 30 คะแนน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนภาพรวมอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 87.54 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสำรวจความพึงพอใจ ของนักเรียน พบว่า เกมทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุก บรรยากาศไม่ตึงเครียด นักเรียนตั้งใจทำ กิจกรรม กระตือรือร้น และมีความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

สุชุมาล จันทรพิพิพงค์ (2556) ศึกษาหัวข้อ การพัฒนาความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ โดยการจัดการ เรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างสุ่มอย่างเฉพาะเจาะจง จำนวนนักเรียน 30 คน เครื่องมือใน การวิจัย คือ แบบการจัดการเรียนรู้ 6 แผน แบบทดสอบความสามารถ และแบบวัดเจตคติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อแบบการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นงานปฏิบัติ

สุนิศา โฆษิตชัยวัฒน์ (2556) ศึกษาหัวข้อเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่าย ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและ

ทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และเพื่อประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมทักษะสังคมของนักศึกษาหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมโดยภาพรวมในระดับมากที่สุด

กล่าวโดยสรุป งานวิจัยที่ได้ทำการค้นคว้ามา ส่วนใหญ่ยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา แต่สังเกตเห็นได้ว่า จะมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษในรูปแบบการสอนอื่น เช่น สอนแบบโครงงาน ใช้กิจกรรมการละครและไม่ใช่ หรือสอนแบบแจสแซนท์ การฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษ ฉะนั้นแล้ว จึงทำให้ผู้วิจัยต้องการศึกษาในหัวข้อที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร

3.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการวิจัย ไว้ดังต่อไปนี้

ฤทัยชนนี สิทธิชัย และคณะ (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติและวิธีการเสริมแรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติและวิธีการเสริมแรงที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตลอดจนศึกษากิริยาร่วมระหว่างตัวแปรทั้งสอง วิธีการสอนแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ วิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติและวิธีการสอนแบบปกติ วิธีการเสริมแรงแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ การเสริมแรงโดยครู และการเสริมแรงโดยนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และ โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล จำนวน 128 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติ แผนการสอนแบบปกติ และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการเสริมแรงโดยครู และการเสริมแรงโดยนักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันและไม่มีกิริยาร่วมระหว่างวิธีการสอนและวิธีการเสริมแรง

จรรยา จันทาศรี (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างตาก รุ้สคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เครื่องมือการวิจัย คือ แผนจัดการการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถ และแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นปฏิบัติงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พนอ สงวนแก้ว (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขยายและความคงทนในการเรียน มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานต่อความพึงพอใจในการอ่านเพื่อเพิ่มขยาย ศึกษาผลการใช้รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานต่อความคงทนในการเรียน และ ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนต่อการใช้รูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงาน ผลการวิจัยปรากฏว่า รูปแบบการอ่านเน้นภาระงานที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า PANO MODEL มีองค์ประกอบคือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเรียนการสอน สารความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ระบบสังคม หลักการตอบสนอง และสิ่งสนับสนุน ซึ่งมีภาระงานในการปฏิบัติ 4 ขั้นตอน คือ 1.) ขั้นก่อนปฏิบัติการ 2.) ขั้นปฏิบัติ 3.) ขั้นความรู้ ความจำ 4.) ขั้นผลผลิต มีประสิทธิภาพ 73.67/74.92 อยู่ในระดับดี และคะแนนความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจต่อการอ่านแบบเพิ่มขยายอยู่ในระดับดีมาก คะแนนหลังเรียนและสอบซ้ำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายถึง นักเรียนมีความคงทนในการเรียน และความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบ PANO MODEL เป็นทางบวก

วรรณ พัทณี (2555) ได้ทำการศึกษาหัวข้อเรื่อง รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมื่อนครศรีธรรมราช โดยมีเป้าหมายหลักคือการปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ขณะเดียวกันก็ให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเพื่อนในกลุ่มเพื่อดูแลช่วยเหลือกัน และเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้และการปฏิบัติภาระงานไปพร้อม ๆ กันวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน คือ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารจากการปฏิบัติภาระงาน เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนมีแนวทางหรือวิธีเรียนที่เหมาะสม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้เรียนรู้วิธีเรียน มีพฤติกรรมเรียนรู้ที่เหมาะสม นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมายด้วยการลงมือปฏิบัติจริง สามารถพัฒนาความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษ นำความรู้ไปใช้สื่อสารหรือปฏิบัติภาระงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ด้วยความมั่นใจ และนักเรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ ทั้งด้านความรู้ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการเรียนรู้ มีคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเรียนภาษาอังกฤษ

ช่อทิพ วิริยะ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก เตรียมความพร้อมของนักศึกษาธรรมศาสตร์ให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานนั้นขั้นตอนแรกเน้นผลสำเร็จของงานมากกว่าตัวภาษาจึงเอื้อให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ภาษาอังกฤษของตนโดยไม่กลัวความล้มเหลว อีกทั้งง่ายต่อการเตรียมบทเรียนเพื่อใช้ในการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักศึกษาธรรมศาสตร์ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เชิงวิชาการ (English for Academic English) หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ได้มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องมากขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน ขณะที่ประเทศไทยก้าวสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปีพุทธศักราช 2558

จิราพร ประพัชรานนท์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 23 คน วัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หลังเรียนกับเกณฑ์ที่กำหนด และศึกษาเจตคติของนักเรียน ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ

เน้นงานปฏิบัติ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอยู่ในระดับดี

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556) ทำการศึกษาในหัวข้อเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา จำนวน 35 คน เวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดกิจกรรม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินการฟัง แบบประเมินการพูด แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด E_1/E_2 90.27/94.95 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีดัชนีประสิทธิผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 33 ความพึงพอใจของนักเรียน อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

จากงานวิจัยที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ทางด้านภาษาได้มากขึ้น ผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเรียน มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระภาษาอังกฤษมากขึ้น นอกจากนี้ ยังสังเกตเห็นได้ว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานยังช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้ตัวเองได้เข้าใจในบทเรียนเกี่ยวกับทักษะการพูดได้ดียิ่งขึ้น

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

3.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการวิจัย ไว้ดังต่อไปนี้

Orista (n.d.) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการพูดสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วัตถุประสงค์ในการวิจัยคือ เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการพูดที่ออกแบบโดยเนื้อหาที่เป็นมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการและวิธีการเรียนแบบเน้นภาระงานในทฤษฎีของ Nunan (2004) การวิจัยขึ้นนี้ออกแบบและพัฒนาซึ่งอิงจากทฤษฎีของ Hyland (2003) ซึ่งประกอบไปด้วย 7 วิธี คือ การวิเคราะห์ความต้องการ การพัฒนาแบบฝึกทักษะ ความเที่ยงตรงของครูผู้สอนและผู้ชำนาญการ การแก้ไขปรับปรุงครั้งที่ 1 การทดลองใช้เครื่องมือ การแก้ไขปรับปรุงครั้งที่ 2 และผลลัพธ์ที่ได้ ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการทดลองใช้เครื่องมือแล้ว ผลที่ได้เป็นที่น่าพึงพอใจและมีความเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

Caruso (1996) ทำการศึกษาเรื่อง ความแตกต่างระหว่างนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ และนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในการพูดภาษาอังกฤษโดยประเมินจากการเขียน ความเรียง วิจัยชิ้นนี้ศึกษาเกี่ยวกับระดับของความแตกต่างระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม โดยมี อาจารย์ที่สอนภาษาอังกฤษ 32 ท่าน และสอนการเขียนโดยเฉพาะ 30 ท่าน ทั้งสองสาขาถูกแบ่งเป็น กลุ่มย่อย ให้เขียนความเรียงเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ โดยการให้คะแนนตั้งแต่ 1-6 คะแนน อีกกลุ่มให้ คะแนนเท่ากับ คือ ลักษณะของการเขียนเฉพาะ ให้คะแนนเรื่อง 6 คะแนน การใช้ภาษา 4 คะแนน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนของกลุ่มสาขาภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง อย่างมีนัยสำคัญ

Borchert (2009) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการการศึกษานำร่องการยากต่อการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน ROCMA โดยมีการใช้คำถามปลายเปิด 5 คำถามเป็นคำถามในการวิจัย ดังนี้ คือ ความยากต่อการพูดภาษาอังกฤษ นักเรียนมีการฝึกการพูดภาษาอังกฤษบ่อยแค่ไหน นักเรียนมีวิธีการในการฝึกพูดภาษาอังกฤษในแบบฉบับของตนเองอย่างไร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน ไม่มีความมั่นใจมากพอและค่อนข้างมีความกลัวในการที่จะสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ เช่น ไม่รู้จัก คำศัพท์ จึงเป็นข้อจำกัดสำหรับนักเรียนตรงจุดนี้ อาจจะมีสาเหตุมาจาก ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ไม่มีการฝึกซ้อมมากเท่าที่ควร รวมไปถึงความเกียจคร้านของเด็กด้วย

Leonard (1997) ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษา 3 ลักษณะความยากของระดับคำของเด็กที่บกพร่องการพูดภาษาอังกฤษ จากสมมติฐานมีการอธิบายถึงความยากระดับคำและไวยากรณ์ที่ เกิดขึ้นกับเด็กที่บกพร่องทางภาษาโดยเฉพาะ มีทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลวิจัยพบว่า ทั้งสอง กลุ่มมีปัญหาในระดับย่อย ๆ และระดับขยาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทำการวิจัยกับกลุ่มเด็กก่อนเกณฑ์ไม่ ค่อยได้ผลดีเท่าที่ควร มีการเสนอแนะให้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่ระดับสูงกว่านี้ หรือสูงกว่าระดับก่อน เกณฑ์

Crosbie (2005) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบเสียง กรณีศึกษา เด็กที่พูด ภาษาอังกฤษสำเนียงอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กที่มีอายุระหว่าง 3 ขวบ โดยทำการสุ่มจากสถานรับ เลี้ยงเด็ก และเด็กอายุ 6-11 ปี จากโรงเรียนใน 8 พื้นที่ ในประเทศอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่มี อายุมากกว่าจะสามารถได้ถูกต้องและมีข้อผิดพลาดน้อยสุด และพบอีกว่า เพศหญิงออกเสียงในระดับ คำได้ดีกว่าเพศชายโดยไม่มีปัจจัยมาจากสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม

กล่าวโดยสรุปว่า จากการค้นคว้าวิจัยจากต่างประเทศ พบว่าผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนา ทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น เพราะยังขาดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่ส่งเสริม

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือแม้แต่ในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้เรียนต้องได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริง ถึงจะเกิดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนได้สัมผัสการใช้ภาษาได้จริง

3.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยในประเทศ ที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน มีนักการศึกษาหลายท่านได้ทำการวิจัย ไว้ดังต่อไปนี้

Newton (1995) ทำการศึกษาเรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์แบบเกิดจากตัวผู้เรียนเองและการมีปฏิสัมพันธ์แบบเน้นภาระงาน วิจัยนี้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของผู้เรียนระดับผู้ใหญ่ โดยดูผลจากภาระงานการสื่อสาร 4 ชั้น มีการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจากใบงานทั้ง 4 ฉบับ ผลปรากฏว่า มีการใช้คำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย การลงเลที่จะเลือกใช้มีน้อย ตอนทำแบบทดสอบหลังเรียน ผู้เรียนไม่เพียงแต่เรียนรู้ความสำคัญของแต่ละคำ แต่ยังเรียนรู้ถึงความหมายของคำศัพท์แต่ละคำด้วย

Finch (2006) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเสริมทักษะแบบเน้นภาระงานกรณีศึกษาผลสัมฤทธิ์ในมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีเป้าประสงค์จากหนังสือแบบเรียนผ่านรูปแบบการมีปฏิสัมพันธ์แบบเจาะจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือทำให้เนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดมีความน่าสนใจ สนุกสำหรับผู้เรียนมีความหมายเข้าถึงได้ง่าย ผลการวิจัยพบว่า การแสดงออกทางด้านภาษาของผู้เรียนไปในทางแบบมีข้อจำกัด ต้องมีสถานการณ์ คือ ต้องมีการสอบบังคับ ผู้เรียนถึงจะมีการตื่นตัว ซึ่งครูผู้สอนจะกระตุ้นผู้เรียนให้มีทัศนคติในทางบวกการด้านการศึกษากลับประเด้นย่อย ๆ ไปสู่ประเด็นหลักจากการศึกษาจะเน้นผู้เรียนเป็นหลักแบบเสริมทักษะจากหนังสือแบบเรียนมีวิธีการเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์กัน

Mora (2011) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานโดยมีใบงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาความฉลาดหลายด้าน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้ คือ การใช้ใบงานที่เน้นการสอนแบบภาระงานเพื่อเป็นแบบฝึกเสริมทักษะจากหนังสือ Our World through English Student's Book1 เพื่อที่จะพัฒนาความฉลาดหลายๆ ด้านของนักเรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ทางภาษา โดยมีกลุ่มตัวอย่างคือจำนวนนักเรียน 19 คน ในสาขาการศึกษาพื้นฐานโรงเรียน Cornelio Crespo Toral เป็นระยะเวลา 10 เดือน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้มีการพัฒนาและสร้างแรงจูงใจและข้อตระหนักในการมีทักษะการเรียนรู้ด้านภาษาเพิ่มขึ้นหลังจากมีการใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่มีใบงานประกอบ

Thanh และ Huan (2012) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะคำศัพท์และแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นภาระงาน วิจัยนี้ศึกษาผลกระทบของการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นภาระงาน

ซึ่งเป็นการจูงใจนักศึกษาที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาในการพัฒนาคำศัพท์ในวิทยาลัยชุมชนของเวียดนาม กลุ่มทดลองใช้เป็นการศึกษาผลกระทบของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อสนับสนุนคำศัพท์ให้เด็ก การวิเคราะห์เชิงปริมาณมาจากแบบสอบถามและการทดสอบคำศัพท์เกี่ยวกับความต้องการที่อยากจะเรียนประมาณ 12 สัปดาห์ การวิเคราะห์เชิงคุณภาพมาจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของเด็กต่อการเรียนแบบเน้นภาระงาน ผลการวิจัยพบว่า เด็กนักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้คำศัพท์ และผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์มีการพัฒนาหลังจากการทดลอง

Nazenin (2007) ทำการวิจัยเรื่อง อิทธิพลของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในชั้นเรียน การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ การเพิ่มแรงจูงใจให้แก่เด็กเป็นหน้าที่เบื้องต้นของครูผู้สอนภาษา ซึ่งวิจัยขึ้นนี้ดัดแปลงมาจากวิจัยชั้นเรียน โดยวิธีการสอนแบบใหม่ คือ TBL ประยุกต์ใช้ในห้องเรียนที่เรียนแบบสมัยเก่าโดยมีจุดมุ่งหมายคือ แก้ไขปัญหาเด็กที่มีแรงจูงใจการเรียนรู้ภาษาในระดับต่ำ กลุ่มตัวอย่าง มีเด็ก 55 คน จาก 2 ห้องเรียน และนักวิจัยเป็นชาวตุรกี มีการเก็บข้อมูลจาก 3 แหล่งคือ แบบสอบถาม การจดบันทึก และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสร้างผู้เรียนที่หลากหลาย มากกว่านั้น ยังช่วยในเรื่องของการเรียนรู้ด้วย และมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนในห้องเรียนอย่างชัดเจน ผู้วิจัยได้ให้ข้อสังเกตว่า นักเรียนไม่ชอบเวลาครูเป็นศูนย์กลางในการเรียนซึ่งพวกเขาไม่สามารถแสดงความสามารถและโอกาสในการแสดงความคิดเห็นได้มากพอในการเรียนรู้ภาษาปลายทาง

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานในต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่านักเรียนมีการพัฒนาและเกิดแรงจูงใจและตระหนักในการเรียนรู้ภาษาเพิ่มขึ้นหลังจากมีการใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานที่มีใบงานประกอบ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสร้างผู้เรียนได้หลากหลาย ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ Jane Willis (1999) และ Rod (2003) มาใช้ ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้ 1.) Pre-task 2.) Task-cycle และ 3.) Language focus โดยมีจะประสงค์ในการวิจัยคือ 1.) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรและ 2.) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร” เป็นการวิจัยเชิงทดลองพื้นฐาน (Pre-Experimental Research) ใช้รูปแบบ One-Group pretest-posttest design มีวัตถุประสงค์ 1.) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา และ 2.) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าได้แบ่งเป็นขั้นตอนดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 **ขั้นเตรียมการวิจัย**
1. ประชากร
 2. กลุ่มตัวอย่าง
 3. ตัวแปรที่ศึกษา
 4. ระยะเวลาในการทดลอง
 5. รูปแบบการทดลอง
- ขั้นตอนที่ 2 **ขั้นสร้างและพัฒนาเครื่องมือ**
6. เครื่องมือที่ในการวิจัย
 - 6.1 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ
- ขั้นตอนที่ 3 **ขั้นดำเนินการทดลอง**
7. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
- ขั้นตอนที่ 4 **ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล**
8. การวิเคราะห์ข้อมูล
- ขั้นตอนที่ 1 **ขั้นเตรียมการวิจัย**

1. ประชากร

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 มีจำนวน 63 กลุ่มเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักศึกษา 25 คน โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Sample Unit)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) คือ

1.) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ

1.) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

2.) ความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

4. ระยะเวลาในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ 20 คาบ

5. รูปแบบการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงทดลอง (Pre-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group pretest-posttest design)

	T_1	X	T_2
เมื่อ	T_1		
	คือ การทดสอบก่อนเรียนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ		
	X		
	คือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ		

T₂ คือ การทดสอบหลังเรียนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 4 ชุด ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 60 นาที รวมทั้งหมด 16 คาบ
2. แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยให้นักศึกษาพูดตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ จำนวน 8 สถานการณ์ โดยผู้วิจัยจะทำการเรียกสอบโดยสุ่มจากเลขรหัสประจำตัวของนักศึกษา ให้นักศึกษาที่เข้าสอบในแต่ละคนจับสลากเลือกสถานการณ์ มาคนละ 1 ชิ้น จากนั้นผู้วิจัยนำเอกสารหัวข้อที่ผู้เข้าสอบเลือก จากนั้นผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการทดสอบ และให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว 1 นาที หลังจากทำการทดสอบเสร็จสิ้น ผู้วิจัยอนุญาตให้ผู้เข้าสอบที่สอบเสร็จแล้วกลับได้ โดยผู้วิจัยชี้แจงกับผู้เข้าสอบแล้วว่าห้ามเปิดเผยข้อมูลการทดสอบให้ผู้ที่จะเข้าสอบคนอื่น ๆ ฟังเด็ดขาด ซึ่งในการทดสอบ ผู้วิจัยทำการบันทึกวิดีโอภาพและเสียงในการทำกิจกรรมแบบทดสอบไว้เพื่อประกอบการให้คะแนน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อควบคุมความตรงตามเนื้อหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนา มีรายละเอียดในการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือแต่ละชุด ดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1. ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรคำอธิบายรายวิชา การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ สาระสำคัญ หลักการและเนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการประเมินผล

2. ศึกษาเอกสารและหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยคณะศึกษาศาสตร์โดย การนำหัวข้อ เนื้อหาและสาระสำคัญ จากแหล่งข้อมูลในหนังสือแบบเรียน WorldLink สำหรับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในภาคการศึกษาที่ 2 /2560 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 6 หัวข้อบทเรียนที่ใช้และแบ่งออกเป็นบทเรียนย่อยเพื่อออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้

ลำดับ หัวข้อ	WorldLink by Nancy Douglas and James R. Morgan (2016)	หัวข้อสำหรับแผนการจัดการเรียนรู้
1.	Wellbeing	Feeling sick Tips for being healthy
2.	The active life	Staying active Leisure activities
3.	Social issues	Public transportation Environmental problems
4.	Money	Saving and Spending habits Being successful

3. วิเคราะห์เนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนการสอน

4. ศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานจากตำรา หนังสือ เอกสารต่าง ๆ และวิทยานิพนธ์

5. ศึกษาวิธีการสอนพูดภาษาอังกฤษ

6. นำหัวข้อสำหรับแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

7. จัดทำและปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 8 แผน ดังตาราง ที่ 7

ตารางที่ 7 รายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เรื่อง(หัวข้อ)	จำนวนชั่วโมง
	แบบทดสอบก่อนเรียน	1
1	Feeling sick	2
2	Tips for being healthy	2
3	Staying active	2
4	Leisure activities	2
5	Public transportation	2
6	Environmental problems	2
7	Saving and Spending habits	2
8	Being successful	2
	แบบทดสอบหลังเรียน	1
	รวม	18

ซึ่งแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบ ดังนี้

1. เนื้อหาสาระการเรียนรู้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objectives)
 - จุดประสงค์ปลายทาง
 - จุดประสงค์นำทาง
3. กิจกรรมการเรียนการสอน
4. สื่อการเรียนการสอน
5. การวัดและประเมินผล (Evaluation)

8. นำหัวข้อสำหรับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของหัวข้อที่จะนำมาพัฒนาเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูด

- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นไม่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูด

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC = ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

9. จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของหัวข้อเนื้อหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจากผู้เชี่ยวชาญพบว่าหัวข้อสำหรับแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทุกหัวข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 (ดังแสดงในตารางที่ 10 ภาคผนวก ข หน้า 88)

10. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

2. การวัดผลทางการพูดภาษาอังกฤษ

2.1 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยให้นักศึกษาพูดตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ จำนวน 8 สถานการณ์ โดยผู้วิจัยจะทำการเรียกสอบโดยสุ่มจากเลขรหัสประจำตัวของนักศึกษา ให้นักศึกษาที่เข้าสอบในแต่ละคนจับสลากเลือกสถานการณ์ มาคนละ 1 ชิ้น จากนั้นผู้วิจัยนำเอกสารหัวข้อที่ผู้เข้าสอบเลือก จากนั้นผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการทดสอบ และให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว 1 นาที หลังจากทำการทดสอบเสร็จสิ้น ผู้วิจัยอนุญาตให้ผู้เข้าสอบที่สอบเสร็จแล้วกลับได้

โดยผู้วิจัยชี้แจงกับผู้เข้าสอบแล้วว่าห้ามเปิดเผยข้อมูลการทดสอบให้ผู้ที่จะเข้าสอบคนอื่น ๆ ฟังเด็ดขาด ซึ่งในการทดสอบ ผู้วิจัยทำการบันทึกวิดีโอภาพและเสียงในการทำกิจกรรมแบบทดสอบไว้เพื่อประกอบการให้คะแนน ทั้งนี้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลในทางสถิติต่อไป

แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

1. ศึกษาเนื้อหา สาระสำคัญจากตำรา หนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิธีการสร้างแบบทดสอบความสามารถ จากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลการพูดภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมเนื้อหา สาระสำคัญ วิชาภาษาอังกฤษ และเอกสารการเรียนรู้ตามคำอธิบายรายวิชา แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบวัดผลทางตรง คือ การพูดปากเปล่า (Oral Test) ซึ่งผู้วิจัยให้นักศึกษาพูดตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ จำนวน 8 สถานการณ์ โดยให้นักศึกษาพูดตามสถานการณ์ที่ผู้สอนกำหนดให้ จำนวน 8 สถานการณ์ โดยผู้วิจัยจะทำการเรียกสอบโดยสุ่มจากเลขรหัสประจำตัวของนักศึกษา ให้นักศึกษาที่เข้าสอบในแต่ละคนจับสลากเลือกสถานการณ์ มาคนละ 1 ชิ้น จากนั้นผู้วิจัยนำเอกสารหัวข้อที่ผู้เข้าสอบเลือก จากนั้นผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการทดสอบ และให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว 1 นาที หลังจากทำการทดสอบเสร็จสิ้น ผู้วิจัยอนุญาตให้ผู้เข้าสอบที่สอบเสร็จแล้วกลับได้ โดยผู้วิจัยชี้แจงกับผู้เข้าสอบแล้วว่าห้ามเปิดเผยข้อมูลการทดสอบให้ผู้ที่จะเข้าสอบคนอื่น ๆ ฟังเด็ดขาด ซึ่งในการทดสอบ ผู้วิจัยทำการบันทึกวิดีโอภาพและเสียงในการทำกิจกรรมแบบทดสอบไว้เพื่อประกอบการให้คะแนน

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมก่อนนำไปใช้สอบจริง แล้วนำความคิดเห็นของอาจารย์ไปปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบความสามารถ

5. นำแบบทดสอบที่ผ่านความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาไปทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน โดยการใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบข้อนั้นไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นผู้วิจัยนำผลการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 นำ (ดังแสดงในตารางที่ 11 ภาคผนวก ข หน้า 89) แบบทดสอบที่มีความสอดคล้องผ่านเกณฑ์จัดทำเป็นแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

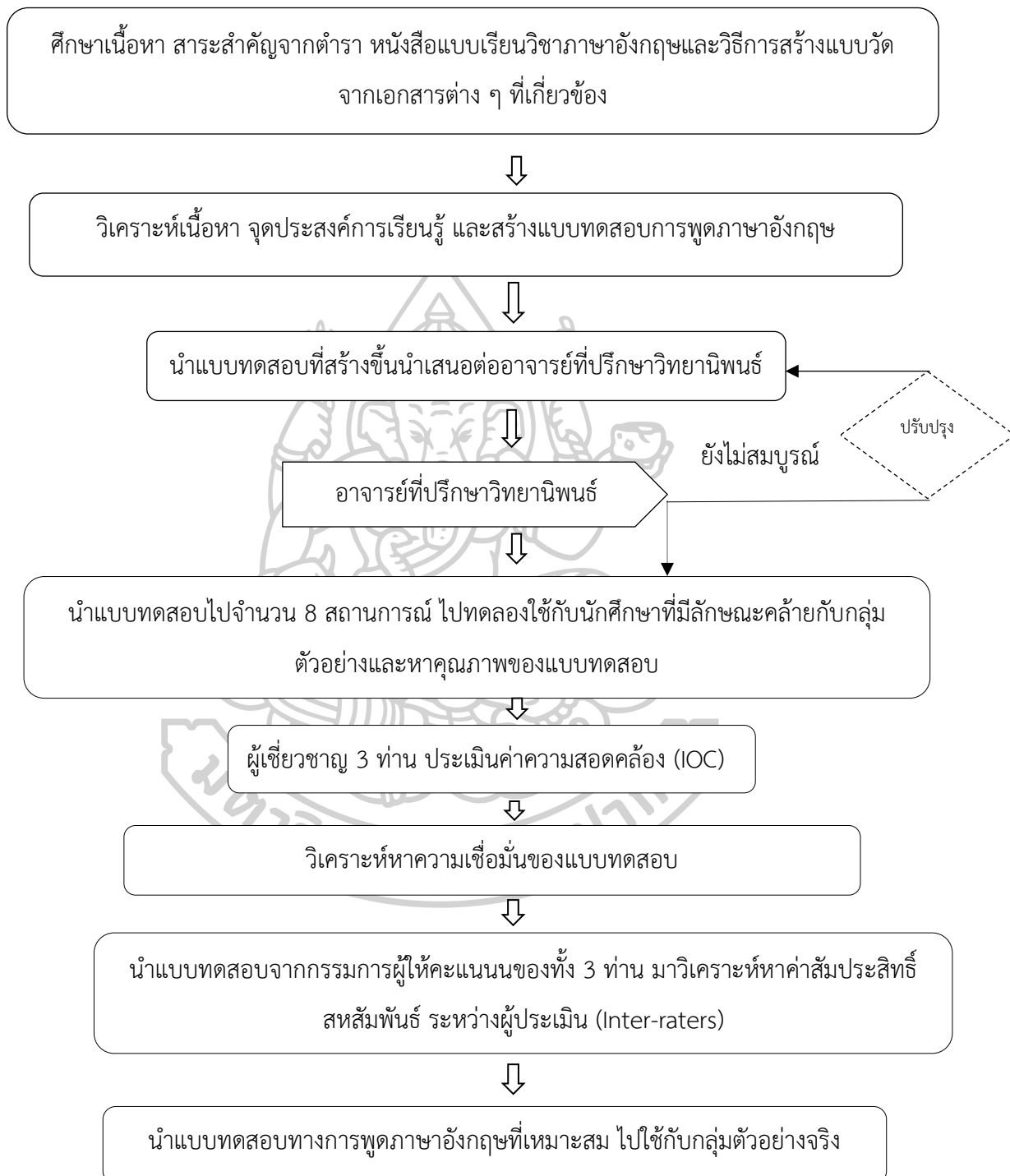
6. นำแบบทดสอบตามสถานการณ์จำนวน 8 สถานการณ์ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

7. นำคำตอบที่ได้จากแบบทดสอบจำนวน 8 สถานการณ์ ไปตรวจโดยผู้วิจัยและอาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 2 ท่าน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างผู้ประเมิน (Inter-raters) ดังนี้ คะแนนการตรวจแบบทดสอบระหว่างผู้ตรวจท่านที่ 1 และ 2 ได้ผลร้อยละ 62 คะแนนการตรวจแบบทดสอบระหว่างผู้ตรวจท่านที่ 1 และท่านที่ 3 ได้ผลร้อยละ 82 ตามลำดับ

8. นำแบบทดสอบทางการพูดภาษาอังกฤษที่เหมาะสม ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างโดยมีโครงสร้างขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบทางตรง ดังต่อไปนี้

โครงสร้างขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบทางตรง

แผนภูมิที่ 2 โครงสร้างขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบทางตรง

3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 15 ข้อ ประกอบด้วยด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ (Likert, 1961) โดยมีระดับความคิดเห็นดังนี้

5	หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
4	หมายถึง เห็นด้วยมาก
3	หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
2	หมายถึง เห็นด้วยน้อย
1	หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

การประเมินความคิดเห็นในการแปลความหมายค่าระดับ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายความว่า	เห็นด้วยมากที่สุด
3.51 – 4.49	หมายความว่า	เห็นด้วยมาก
2.51 – 3.49	หมายความว่า	เห็นด้วยปานกลาง
1.51 – 2.49	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.49	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

- ศึกษาเอกสาร ตำรา หนังสือ ต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นใน 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ
- นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมก่อนนำไปใช้สอบจริง แล้วนำความคิดเห็นของอาจารย์ไปปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม
- นำแบบทดสอบที่ผ่านความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาไปทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item

Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามของแบบสอบถามความคิดเห็นเหมาะสม
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามของแบบสอบถามความคิดเห็นเหมาะสม
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามแบบสอบถามความคิดเห็นไม่เหมาะสม

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

IOC = ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

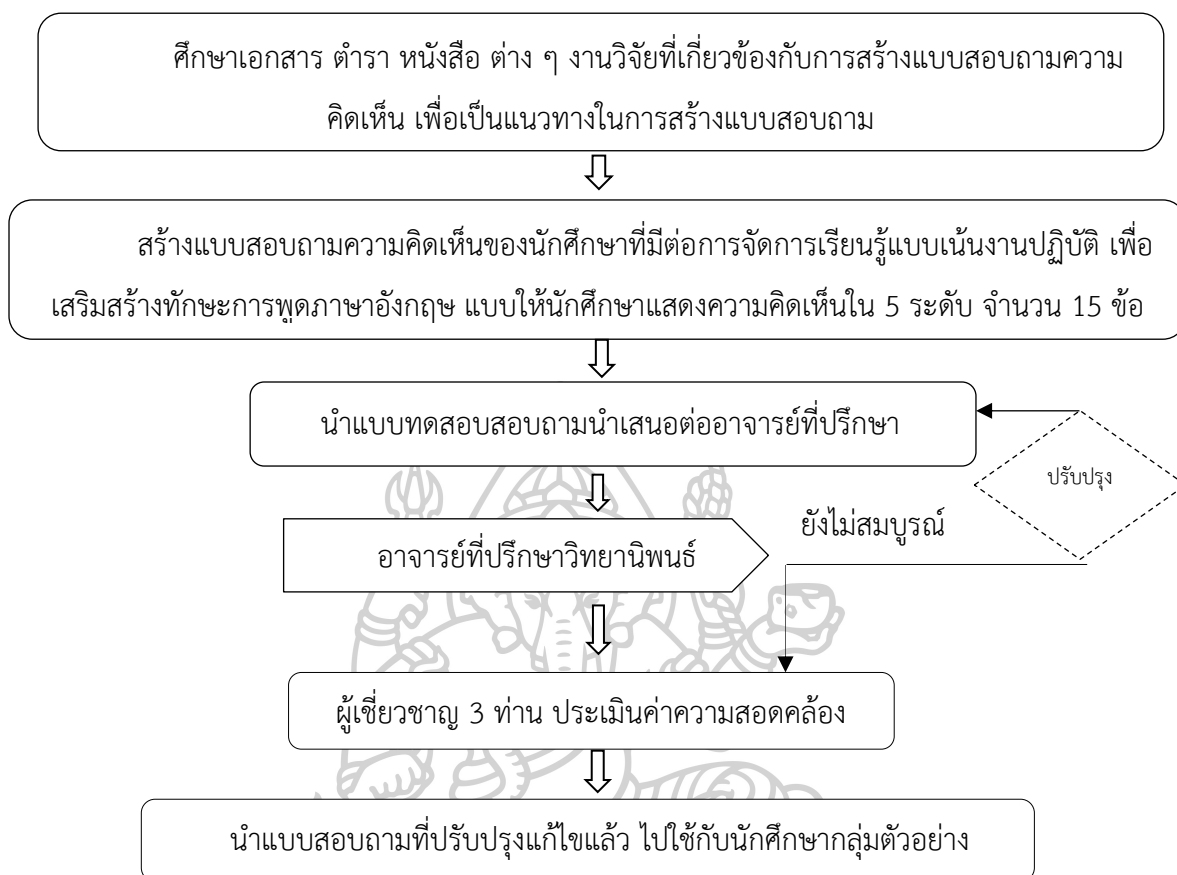
N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

จากนั้นผู้วิจัยนำผลการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยคำนวณค่าเฉลี่ยซึ่งเป็นค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 (ดังแสดงในตารางที่ 12 ภาคผนวก ข หน้า 92) จากนั้นผู้วิจัยสามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

โครงสร้างขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม มีดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 3 โครงสร้างขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

4. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เน้นงานปฏิบัติ (Willis, 1996)

4.1 ศึกษาทฤษฎี วิธีการสร้าง แบบสัมภาษณ์แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างจากเอกสารต่าง ๆ

4.2 สร้างแบบสัมภาษณ์เป็นแบบคำถามปลายเปิดซึ่งมีการกำหนดข้อคำถามที่จะใช้ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 5 ข้อ คือ 1.) ผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร 2.) ผู้เรียนชอบการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร 3.) บทเรียนชิ้นไหนที่ผู้เรียนชื่นชอบมากที่สุด บอกเหตุผล 4.) ผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากเพียงไร และ 5.) ผู้เรียนเผชิญปัญหาใดบ้างระหว่างเรียนผ่านการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Willis,1996)

4.3 นำแบบสัมภาษณ์ไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่ได้รับคำแนะนำ

4.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อ ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม
- 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม
- 1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

4.5 จากนั้นผู้วิจัยนำผลการประเมินความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 นำ (ดังแสดงในตารางที่ 13 ภาคผนวก ข หน้า 95) นำแบบสัมภาษณ์ที่ผ่านเกณฑ์จัดทำเป็นแบบฉบับเพื่อนำไปเก็บข้อมูลจริง

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการทดลอง

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยในหัวข้อเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ในครั้งนี้นั้น เพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การเตรียมการ

1.1 ทำหนังสือถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร เสนอต่อคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น และโดยติดตามด้วยตนเอง

1.2 ผู้วิจัยทำความรู้จักกับนักศึกษา ซึ่งแจ้งให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 25 คน มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ ทราบถึงเนื้อหาของรายวิชา และผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้ช่วยสอนต้องการทดลองใช้เครื่องมือ จึงทำการติดต่อขอความร่วมมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ให้นักศึกษาให้ความร่วมมือที่ดี

1.3 ผู้วิจัยทำการชี้แจงรายละเอียด เกี่ยวกับการนัดหมายห้องสอบ วัน เวลาที่จะทำการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ และการเตรียมตัวสอบ

2. การดำเนินการเก็บข้อมูล

2.1 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียนวัดทักษะในการพูดภาษาอังกฤษไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว โดยมีขั้นตอนของการทดสอบดังนี้ คือ

2.1.1 ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบการพูดภาษาอังกฤษ การพูดปากเปล่า (Oral Test) ซึ่งผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้ จำนวน 8 สถานการณ์ โดยผู้วิจัยจะทำการเรียกสอบโดยสุ่มจากเลขรหัสประจำตัวของนักศึกษา ให้นักศึกษาที่เข้าสอบในแต่ละคนจับสลากเลือกสถานการณ์ มาคนละ 1 ชิ้น จากนั้นผู้วิจัยนำเอกสารหัวข้อที่ผู้เข้าสอบเลือก จากนั้นผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการทดสอบ และให้เวลาผู้เข้าสอบเตรียมตัว 1 นาที หลังจากทำการทดสอบเสร็จสิ้น ผู้วิจัยอนุญาตให้ผู้เข้าสอบที่สอบเสร็จแล้วกลับได้ โดยผู้วิจัยชี้แจงกับผู้เข้าสอบแล้วว่าห้ามเปิดเผยข้อมูลการทดสอบให้ผู้ที่จะเข้าสอบคนอื่น ๆ ฟังเด็ดขาด ซึ่งในการทดสอบ ผู้วิจัยทำการบันทึกวิดีโอภาพและเสียงในการทำกิจกรรมแบบทดสอบไว้เพื่อประกอบการให้คะแนน

2.1.2 ดำเนินการทดลองใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 แผน เป็นเวลา 8 สัปดาห์ๆ ละ 2 คาบ รวมทั้งสิ้น 16 คาบ

2.1.3 ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) เพื่อทดสอบความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษทางตรง ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกันกับก่อนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการสอบพูดปากเปล่า (Oral Test) พร้อมบันทึกเทปวิดีโอ จากนั้นตรวจให้คะแนน บันทึกคะแนนนักศึกษาแต่ละคน แล้วนำไปประเมินให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นรอกคะแนนให้นักศึกษา โดยการตรวจให้คะแนนจากอาจารย์อีก 2 ท่าน เพื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยและเก็บบันทึกผลคะแนนไว้

2.1.4 ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามความคิดเห็นความคิดเห็นในด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

2.1.5 จากนั้นผู้วิจัยทำการสุ่มเลือกนักศึกษาที่มีระดับการเรียนรู้ เก่ง ปานกลางและอ่อน จำนวน 8-12 คน มาทำการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เพื่อทราบถึงความคิดเห็นของนักศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนัดวันเวลาเพิ่มเติมชี้แจงให้นักศึกษาทราบ

2.1.6 นำผลตรวจให้คะแนนแบบทดสอบทางตรงของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ทั้งแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน แบบสอบถามความคิดเห็น และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างมาวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์การวิจัยที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา จากนั้นผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 4 **ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล**

การวิเคราะห์ข้อมูลและค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา ดังนี้

1. หาค่าความเที่ยงตรง โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของเครื่องมือวิจัย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ซึ่งค่าที่คำนวณได้ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้อง อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

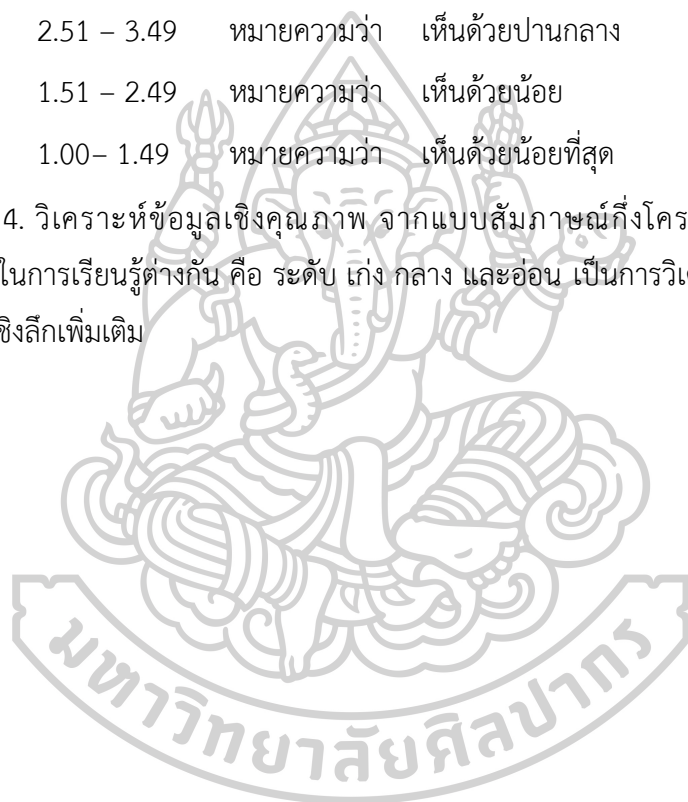
N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้ t-test โดยตั้งเกณฑ์ไว้ในระดับนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05 (ศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ 2551)

3. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร จะทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ของ (Likert, 1961) วิเคราะห์หาความคิดเห็นของนักศึกษาโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับโดยมีเกณฑ์ดังนี้

4.51– 5.00	หมายความว่า	เห็นด้วยมากที่สุด
3.51 – 4.49	หมายความว่า	เห็นด้วยมาก
2.51 – 3.49	หมายความว่า	เห็นด้วยปานกลาง
1.51 – 2.49	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อย
1.00– 1.49	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง จากผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ต่างกัน คือ ระดับ เก่ง กลาง และอ่อน เป็นการวิเคราะห์เนื้อหาและทราบถึงด้านข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติม

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตอนที่ 2 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสำรวจความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อแสวงข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	df	Sig
ก่อนทดลอง	25	20	8.72	4.057	4.707*	24	.000
หลังทดลอง	25	20	11.77	3.599			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ผลการเปรียบเทียบเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของผู้เรียน ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติก่อนและหลังทดลอง ผลปรากฏดังนี้ คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 8.72 คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนเท่ากับ 11.77 จากการทดลองความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test ผลการแจกแจง t มีค่าเท่ากับ 4.707 แสดงว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตอนที่ 2 เพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยข้อที่ 2 คือเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คน ทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ในด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้และด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 15 ข้อ หลังจากทำการทดลองบทเรียนทั้งหมด 8 บท จากนั้นนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลความหมายค่าระดับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการวิเคราะห์ได้ตั้งแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ข้อ	รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับ
ด้านเนื้อหา					
1	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เช่น คำศัพท์ ประโยค น่าสนใจ	4.36	0.76	เห็นด้วยมาก	1
2	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เช่น ภาพประกอบ คำศัพท์และประโยค ง่ายต่อความเข้าใจของผู้เรียน	4.24	0.72	เห็นด้วยมาก	2
3	เนื้อหาในชั้นการทำงานปฏิบัติ ท้าทาย ความสามารถของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียน ต้องการทำภาระงานให้สำเร็จ	4.12	0.73	เห็นด้วยมาก	5
4	มีคำศัพท์ ไวยากรณ์ ประโยค ในชั้น มุ่งเน้นด้านภาษาที่หลากหลาย	4.24	0.78	เห็นด้วยมาก	3
5	เนื้อหาที่ออกแบบใช้ในบทเรียนตรง ตามความต้องการของผู้เรียน	4.20	0.71	เห็นด้วยมาก	4
	รวม	4.23	0.74	เห็นด้วยมาก	2
ด้านการจัดการเรียนรู้					
6	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ เตรียมความพร้อมสู่ชั้นการทำงาน ปฏิบัติ	4.32	0.69	เห็นด้วยมาก	3
7	กิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนกล้า คิดกล้าตอบ	4.04	0.74	เห็นด้วยมาก	5
8	กิจกรรมการทำงานคู่และกลุ่มทำให้ ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และได้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.16	0.62	เห็นด้วยมาก	4
9	การนำเสนอ อภิปรายหน้าชั้นเรียน ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.44	0.58	เห็นด้วยมาก	1

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

60

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย	ลำดับ
	ของผู้เรียน				
10	กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นมุ่งเน้นด้านภาษาช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและทบทวนเนื้อหาจากการทำงานปฏิบัติ	4.36	0.81	เห็นด้วยมาก	2
	รวม	4.26	0.69	เห็นด้วยมาก	1
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
11	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์มากขึ้น	4.20	0.71	เห็นด้วยมาก	3
12	การทำงานปฏิบัติในแต่ละบทช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	4.24	0.78	เห็นด้วยมาก	1
13	กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก	4.16	0.75	เห็นด้วยมาก	4
14	ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไปประยุกต์ในการเรียนวิชาอื่น ได้	4.12	0.53	เห็นด้วยมาก	5
15	ผู้เรียนนำเนื้อหาจากการทำงานปฏิบัติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.24	0.60	เห็นด้วยมาก	1
	รวม	4.19	0.67	เห็นด้วยมาก	3
	สรุปโดยภาพรวม	4.23	0.70	เห็นด้วยมาก	

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทั้ง 8 บท อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.23$ S.D. = 0.70 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้สูงสุดเป็นอันดับที่ 1 $\bar{X} = 4.26$ S.D. = 0.69 รองลงมาคือ ด้านเนื้อหา ซึ่งมีค่า $\bar{X} = 4.23$ S.D. = 0.74 และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่า $\bar{X} = 4.19$ S.D. = 0.67 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาเป็น

รายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การนำเสนอ อภิปรายหน้าชั้นเรียน ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน ค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.44$ S.D. = 0.58 รองลงมา คือ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เช่น คำศัพท์ ประโยค น่าสนใจ $\bar{X} = 4.36$ S.D. = 0.76 และผู้เรียนนำเนื้อหาจากการทำงานปฏิบัติ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.24$ S.D. = 0.60 ตามลำดับ จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทั้ง 8 บท สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามีค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 4.04 – 4.44 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับดี เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 ในการแสดงข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความเห็นต่อการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) อย่างไร เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมจากการใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ดังนี้

- 1.) ผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร
- 2.) ผู้เรียนชอบการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร
- 3.) บทเรียนชิ้นไหนที่ผู้เรียนชื่นชอบมากที่สุด บอกเหตุผล
- 4.) ผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษมากเพียงไร
- 5.) ผู้เรียนเผชิญปัญหาใดบ้างระหว่างเรียนผ่านการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
 - 1.) ผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร

(Do you think task-based learning is useful? Why or why not?)

“Yes, I do. Because I can bring it to use in my everyday life.”

(นักศึกษาคนที่ 1)

“Yes, I think task-based learning is useful because it gives me a lot of enthusiasm.”

(นักศึกษาคนที่ 2)

“Yes, I do. Because it allows me to practice reading, pronunciation and expressions.”

(นักศึกษาคนที่ 3)

“Yes, I do. Because I can learn listening, writing and speaking from task-based.”

(นักศึกษาคนที่ 4)

“Yes, I do. Task-based frees me to think and speak English.”

(นักศึกษาคนที่ 1)

“When I learn in class, I have more knowledge.”

(นักศึกษาคนที่ 2)

“I am not good at English, but learning with task-based helps me a lot.”

(นักศึกษาคนที่ 3)

“It is useful for me. I am better about it.”

(นักศึกษาคนที่ 4)

“Useful, because it makes learning more about content.”

(นักศึกษาคนที่ 1)

“It is good, useful thing because it makes us know something new that never knew.”

(นักศึกษาคนที่ 2)

“Yes, I think learning is helpful to me.”

(นักศึกษาคนที่ 3)

“Yes, I do. Because I can bring listening, writing, and speaking from task-based.”

(นักศึกษาคนที่ 4)

2.) ผู้เรียนชอบการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร (Do you like learning with tasks? Why or why not?)

“Yes, I do. Because I like learning everything about English.”

(นักศึกษาคนที่ 1)

“Yes, I think I like learning with tasks because they let me review what I have learned.”

(นักศึกษาคนที่ 2)

“Yes, I’m happy to learn it because it is a medium to talk with friends in the classroom.”

(นักศึกษาคนที่ 3)

“Yes, I do. Because it makes me improve my skills.”
(นักศึกษาคนที่ 4)

“Learning with tasks helps me active and can think clearly.”
(นักศึกษาคนที่ 1)

“My English speaking skills are better from learning with tasks.”
(นักศึกษาคนที่ 2)

“I think English is boring, but task-based is not like that.”
(นักศึกษาคนที่ 3)

“Task-based learning is fun, I can show my skills.”
(นักศึกษาคนที่ 4)

“Yes, I do. Because it makes learning more about content.”
(นักศึกษาคนที่ 1)

“I like it because it makes us understand more about the job before you make it.”
(นักศึกษาคนที่ 2)

“No, I don't like learning because I like doing more activities.”
(นักศึกษาคนที่ 3)

“Yes, I do. Because it makes me improve my skills.”
(นักศึกษาคนที่ 4)

3.) บทเรียนชิ้นไหนที่ผู้เรียนชื่นชอบมากที่สุด บอกเหตุผล (Which lesson or task did you like most? Why?)

“Almost every lesson, because I like learning by task-based.”
(นักศึกษาคนที่ 1)

“The lessons help me about speaking too much. I love it.”
(นักศึกษาคนที่ 2)

“Lesson 3: I think it is useful and fun the most.”
(นักศึกษาคนที่ 3)

“Lesson 5: I feel fun and can talk with friends.”
(นักศึกษาคนที่ 4)

“Lesson B: listen for details because it makes me knew about accents.”

(นักศึกษาคนที่ 1)

“I like environmental problems because it is close to our life.”

(นักศึกษาคนที่ 2)

“Lesson 3: Pair work. Playing a role in this stage. Because it makes me interested in conversations from the content I have learned.”

(นักศึกษาคนที่ 3)

“Lesson B: Dating because I have learned new vocabulary and idioms from this lesson.”

(นักศึกษาคนที่ 4)

“I like to take chapter 3 because the content is fun.”

(นักศึกษาคนที่ 1)

“I like lesson because we know everything arounds. We use it in everyday life and in the future.”

(นักศึกษาคนที่ 2)

“I like to work more because I feel like I’m doing better than studying.”

(นักศึกษาคนที่ 3)

“Lesson B: Dating because it is fun.”

(นักศึกษาคนที่ 4)

4.) ผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้มากเพียงไร (How much do you think you can improve English speaking skills by learning task-based framework?)

“I really like task-based. It helps me improve my speaking skills so much.”

(นักศึกษาคนที่ 1)

“I think I should study after class more and more because the lesson is fun and it can help my skills.”

(นักศึกษาคนที่ 2)

“Improving English is important for everyone, task-based helps me in another way.”

(นักศึกษาคนที่ 3)

“Yes, it helps me a lot for practicing speaking skills.”

(นักศึกษาคนที่ 4)

“In my opinion, it makes me improve English speaking skills as much.”

(นักศึกษาคนที่ 1)

“I can improve my English speaking skills and practice of speaking often.”

(นักศึกษาคนที่ 2)

“I think it helps a lot for me, when I have to speak to others.”

(นักศึกษาคนที่ 3)

“I think I can improve my English speaking skills approximately 80% by learning task-based from now on.”

(นักศึกษาคนที่ 4)

“It can help me about English speaking skills.”

(นักศึกษาคนที่ 1)

“So much knowledge I got form task-based.”

(นักศึกษาคนที่ 2)

“It improves my skills a lot.”

(นักศึกษาคนที่ 3)

“About 80%, I improved my skills.”

(นักศึกษาคนที่ 4)

5.) ผู้เรียนเผชิญปัญหาใดบ้างระหว่างเรียนผ่านการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Did you face any problems during class?

“actually not.”

(นักศึกษาคนที่ 1)

“I think friends are making loud noises. I sometimes didn't listen to the teacher clearly.”

(นักศึกษาคนที่ 2)

“I think friends are shy to speak English. I want to help them.”

(นักศึกษาคนที่ 3)

“The only problem of me is I know things and need to present when friends need help.”

(นักศึกษาคนที่ 4)

“Yes, I did. My grammar is very suck, and I’m not good at writing.”

(นักศึกษาคคนที่ 1)

“No, I didn’t.”

(นักศึกษาคคนที่ 2)

“I’m not quite good about pronunciation.”

(นักศึกษาคคนที่ 3)

“No, I didn’t.”

(นักศึกษาคคนที่ 4)

“I’m not called to show off in fron of the class.”

(นักศึกษาคคนที่ 1)

“I didn’t face any problems. The teacher said clearly and easy to understand.”

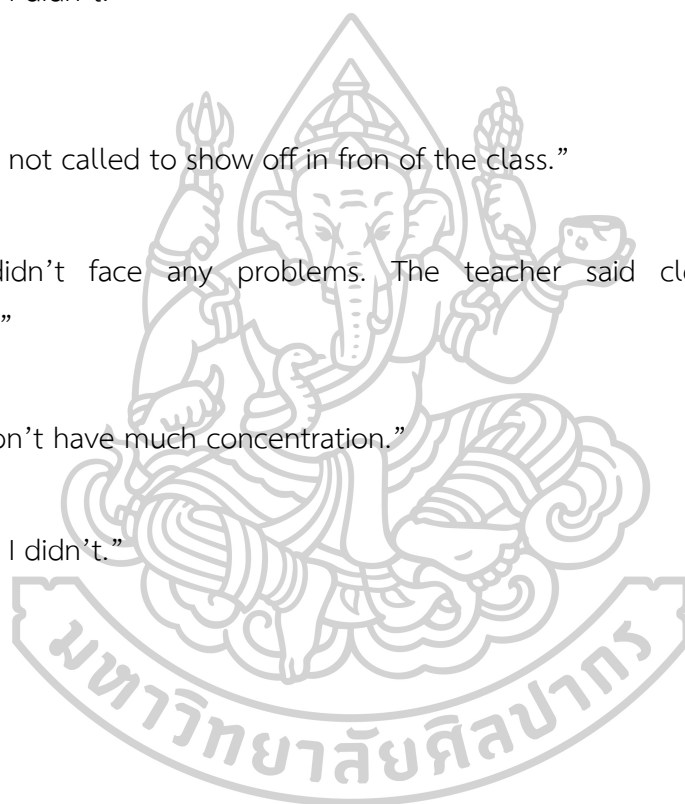
(นักศึกษาคคนที่ 2)

“I don’t have much concentration.”

(นักศึกษาคคนที่ 3)

“No, I didn’t.”

(นักศึกษาคคนที่ 4)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร” เป็นการวิจัยเชิงทดลองพื้นฐาน (Pre-Experimental Research) ใช้รูปแบบ One-Group pretest-posttest design มีวัตถุประสงค์ 1.) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา และ 2.) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้าง ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากเลือกมา 1 ห้องเรียน ได้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักศึกษา 25 คน โดยการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (Sample Unit)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 8 แผน 2.) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3.) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ Likert มี 5 ระดับ ซึ่งแบบสอบถามความคิดเห็นแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ 1. ด้านเนื้อหา 2. ด้านการจัดการเรียนรู้ และ 3. ด้านประโยชน์ที่ได้รับ 4.) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม จากการสุ่มนักศึกษาที่มีระดับการเรียนรู้ เก่ง ปานกลางและอ่อน มากลุ่มละ 4 คน และให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มเขียนตอบแบบสอบถามแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร” หลังการเรียนโดยการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีระดับสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้ ผลปรากฏดังนี้ คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนเท่ากับ 8.72 และคะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หลังเรียนเท่ากับ 11.77 จากการทดลองความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test ผลการแจกแจง t มีค่าเท่ากับ 4.707 แสดงว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

2. นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำเสนอ อภิปรายหน้าชั้นเรียน ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน รองลงมา คือ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เช่น คำศัพท์ ประโยค น่าสนใจ และผู้เรียนนำเนื้อหาจากการทำงานปฏิบัติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ตามลำดับ

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง “การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร” สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงกว่าก่อนเรียนอาจเกิดจากสาเหตุคือการออกแบบการจัดการเรียนรู้ กล่าวคือ การใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในชั้นเรียนนั้นในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอนครูผู้สอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ฝึกการฟังและพูด ภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก อีกทั้งผู้เรียนสามารถนำความรู้พื้นฐานของตนเองที่มีอยู่ ออกมาใช้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล แสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งกันและกันได้ จากการทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นผลให้เกิดผลงานและชิ้นงานออกมาในขั้นการทำงานปฏิบัติ (Task – Cycle) รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่พัฒนาขึ้นนี้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ แล้วพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีคุณภาพ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งครอบคลุมเนื้อตามรายวิชาที่ผู้เรียนจะต้องเรียนในภาคการศึกษานี้ และการจัดการเรียนรู้

แบบเน้นงานปฏิบัติที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพแบบแผนของการสอนหรือกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน เช่นการทำกิจกรรมเป็นคู่และรายกลุ่ม โดยมีองค์ประกอบเช่น จุดมุ่งหมาย เนื้อหา กระบวนการเรียนการสอนการวัดและการประเมินผล รวมถึงกิจกรรมสนับสนุนอื่น ๆ ต้องผ่าน ขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบและด้วยเหตุผลดังกล่าวทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ใน ระดับดี สอดคล้องกับ ช่อทิพ วิริยะ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การเพิ่มความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก เตรียมความพร้อมของนักศึกษา ธรรมศาสตร์ให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า การเรียนการสอนแบบเน้น ภาระงานนั้นขั้นตอนแรกเน้นผลสำเร็จของงานมากกว่าตัวภาษาจึงเอื้อให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้ ภาษาอังกฤษของตนโดยไม่กลัวความล้มเหลว อีกทั้งง่ายต่อการเตรียมบทเรียนเพื่อใช้ในการเรียนการ สอนแบบเน้นภาระงานการเรียนการสอนแบบเน้นภาระงานเป็นวิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ เหมาะกับนักศึกษาธรรมศาสตร์ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เชิงวิชาการ (English for Academic English) หรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ได้มีโอกาสใน การใช้ภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องมากขึ้นเพื่อเพิ่ม ศักยภาพในการแข่งขัน ขณะที่ประเทศไทยก้าวสู่ความเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พุทธศักราช 2558 ซึ่งผลการวิจัยที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบ เน้นงานปฏิบัติ มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ด้วยเหตุผลคือ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะ การพูดภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้น พัฒนาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ซึ่ง กำหนดกรอบเนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริงได้ ตามแนวทาง การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้จากข้อมูลที่ผู้สอนมอบหมายให้ ผ่านกระบวนการการคิดงานที่ผู้เรียนร่วมกันทำความเข้าใจ ใช้ภาษา ผลิตภาษา และมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างกัน โดยใช้ภาษาเป้าหมายในบริบท ซึ่งให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบของ ภาษา นอกจากนี้การเรียนรู้ตามแนวการสอนนี้ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้จริง งานปฏิบัติต้องทำให้ผู้เรียนเข้าใจในการใช้ภาษาปลายทางด้วย ดังที่ Rod (2003) ได้ให้ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติมว่า วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสร้างประโยชน์หลากหลายสำหรับผู้เรียน หนึ่งสิ่ง คือ แรงจูงใจ แรงจูงใจเป็นเหมือนหัวใจสำคัญในการเรียนรู้ในทุก ๆ ทักษะ เมื่อผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการ เรียน ผู้เรียนก็จะเข้าใจในบทเรียนหรือมีความกระตือรือร้นในการใฝ่รู้ใฝ่เรียน (Brophy, 2005)

กิจกรรมที่ใช้ในขั้นการปฏิบัติงาน (During Task) มีความหลากหลาย โดยมีการออกแบบบทเรียนให้มีความสอดคล้องกับหนังสือที่ผู้เรียนใช้เรียนและมีเนื้อหาสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คล้ายคลึงกับประสบการณ์ในชีวิตจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบภาษาที่สมจริงในการสื่อสารสถานการณ์ต่าง ๆ รวม 8 บท ได้แก่ Feeling sick, Tips for leading a healthy and happy life, Staying active, Leisure activities, Public transportation, Environmental problems, Saving and Spending habits และ Being successful (Richard, 2006) ซึ่งแต่ละบทเป็นเหตุการณ์ที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน และอาจเคยมีประสบการณ์แต่ละกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษ ได้สื่อสารกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน ในบางกิจกรรมเป็นการทำกิจกรรมคู่และแบบกลุ่ม จากการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงและในการเรียนวิชาอื่น ๆ จากการทดลองผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่าก่อนการทดลองผู้เรียนมีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษ ที่ระดับค่าเฉลี่ย 8.72 หลังการทดลองพบว่าผู้เรียนมีทักษะในการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยที่ 11.77 ซึ่ง มีความแตกต่างกันโดยใช้ t-test ผลการแจกแจง t มีค่าเท่ากับ 4.707 สอดคล้องกับ Hedge (2008) ที่กล่าวว่า กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการพูดให้ดีขึ้น ได้แก่ การอภิปรายแบบอิสระ การแสดงบทบาทสมมติและกรรมกรหาข้อมูลที่ขาดหายไป นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ ไม่ควรเน้นเพียงรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเท่านั้น จึงจะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างแท้จริง

2. หลังจากใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยภาพรวมพบว่าผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแผนการสอนและบทเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติที่เสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น การจัดการเรียนรู้ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาความสามารถและทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยกระบวนการจัดการเรียนการสอนมี 3 ขั้นตอน คือ 1.) ขั้นก่อนเน้นงานปฏิบัติ 2.) ขั้นทำงานปฏิบัติ และ 3.) ขั้นจุดประเด็นภาษา ในแต่ละขั้นตอน มีกิจกรรม สื่อประกอบการจัดการเรียนการสอน อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงานปฏิบัติทำให้เกิดการกระตุ้นการเรียนรู้ของนักศึกษาทำให้ผู้เรียนเกิดการสร้างสรรค์ชิ้นงานด้วยตนเอง ขั้นทำงานปฏิบัติทำให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง โดยทุกงานจะเป็นงานคู่และกลุ่ม ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับคำแนะนำจากผู้สอน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการทำงานปฏิบัติมากยิ่งขึ้น เมื่อถึงขั้นตอนของการนำเสนองานผู้เรียนจึงมี

การนำเสนอได้เป็นอย่างดี และในขั้นวิเคราะห์ภาษาผู้เรียนมีทักษะในการวิเคราะห์หลักภาษา และสามารถใช้อำนาจหรือรูปประโยคนำเสนอได้ถูกต้องตามรูปแบบของชิ้นงาน รูปแบบของภาษาและมีการนำเสนอถ่ายทอดออกมาได้อย่างน่าสนใจและ มีการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกันและมีการหาข้อมูลเพิ่มเติม หลังจากการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในทุก ๆ ขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนได้มีการทำงานปฏิบัติ กล่าวคือในขั้นกระตุ้นก่อนการเรียนเป็นการตรวจสอบความรู้เดิมของผู้เรียน เช่นการจับคู่คำศัพท์ การอ่านบทความสั้น ๆ และจับคู่วลี เพื่อตรวจสอบความเข้าใจเป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ฝึกด้วยตนเอง ขั้นทำงานปฏิบัติ เป็นขั้นที่ผู้เรียนต้องพบทวนบทเนื้อหาจากขั้นก่อนการเรียน โดยทำความเข้าใจในชิ้นงานที่ตนเองรับผิดชอบในขั้นทำงานปฏิบัติ (Task Cycle) ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ทุกขั้นตอนก่อนนำเสนอชิ้นงานด้วยตนเอง ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้รับคำชี้แนะจากผู้สอน ผู้เรียนต้องฝึกวิเคราะห์ภาษาวางแผนการนำเสนอ และต้องแสวงหาข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมด้วยตนเอง

3. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม พระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้ นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน มีจำนวนนักศึกษา 25 คน นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทั้ง 8 บท อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นด้านพบว่า ด้านการจัดการเรียนรู้สูงสุดเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือ ด้านเนื้อหา และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ตามลำดับ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ การนำเสนอ อภิปรายหน้าชั้นเรียน ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน รองลงมา คือ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เช่น คำศัพท์ ประโยค น่าสนใจ และผู้เรียนนำเนื้อหาจากการทำงานปฏิบัติไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ตามลำดับ จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทั้ง 8 บท สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักศึกษามีค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 4.04 – 4.44 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

3.1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในขณะที่นักศึกษาทำกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมในบทเรียนต่าง ๆ นักศึกษารู้สึกอิสระในการเรียนรู้ ตามที่ ฤทัยชนนี สิทธิชัยและคณะ (2548) ซึ่งการ

เรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ครูผู้สอนจะเป็นเพียงแค่ผู้ชี้แนะ แต่หลัก ๆ ผู้เรียนจะมีส่วนร่วมในการเรียนค่อนข้างมาก จึงอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่รู้สึกว่าคุณบังคับให้ต้องทำชิ้นงาน หรือกฎเกณฑ์ทางโครงสร้างภาษาที่มีจำกัด แต่ผู้เรียนสามารถคิด ค้นคว้า เรียนรู้ด้วยตัวเองจากหัวข้อหรืองานปฏิบัติที่ครูผู้สอนกำหนดให้เท่านั้น อีกทั้งมีกิจกรรมที่คล้ายคลึงกับที่ครูยกตัวอย่างและอ่านส่วนของเนื้อหาเพื่อจะนำไปทำกิจกรรม ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมเป็นรายคู่หรือกลุ่มย่อย ครูทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง (Facilitator) อยู่ห่างๆ คอยสนับสนุน แนะนำนักเรียน โดยไม่ต้องแก้ไขความบกพร่องระหว่างทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนรู้สึกเป็นอิสระในการทำกิจกรรม ความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ก็ไม่ต้องให้ความใส่ใจมากนัก ผู้เรียนรายงานหน้าชั้น ด้วยการพูดหรือการเขียนโดยอธิบายว่านักเรียนกิจกรรมอย่างไร สิ่งที่น่าสนใจและค้นพบเพราะขั้นตอนการรายงานในที่สาธารณะ คือในชั้นเรียนนี้นักเรียนจะได้รายงานอย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ จากนั้นครูเป็นผู้ที่ให้คำแนะนำด้านภาษาการรายงาน นักเรียนบางกลุ่มนั้นได้นำเสนอรายงานในชั้นเรียน หรือแลกเปลี่ยนการเขียนรายงานและเปรียบเทียบผลลัพธ์ และในชั้นจุดประเด็นของภาษา ผู้เรียนสามารถอภิปรายร่วมกันในหัวข้อที่กำหนดให้ในใบงานว่ามีข้อผิดพลาดอย่างไรบ้างในชั้นการทำงานปฏิบัติ จากนั้นเรียนโครงสร้างและรูปแบบทางภาษา อีกทั้งสามารถทำงานปฏิบัติที่มีความคล้ายคลึงกันได้อีกครั้งเพื่อเป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้มีทักษะเพิ่มและคล่องแคล่วด้านการใช้ภาษามากยิ่งขึ้นอีกด้วย

3.2 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากบทเรียนที่ใช้โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษา ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนเองที่มีอยู่กับความรู้เดิมผสมผสานเข้ากับความรู้ใหม่ ในการถ่ายทอด สื่อสารออกมาเป็นผลงานของตนเอง สอดคล้องกับ Willis (1996) และ Frost (2005) กล่าวว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูด สนุกสนาน มีแรงจูงใจในการทำงานปฏิบัติ 4. ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมมาสู่ประสบการณ์ใหม่ พบว่าบทเรียนน่าสนใจและผู้เรียนสามารถเพิ่มพูนความรู้ ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร สอดคล้องกับสถานการณ์จริง เพราะวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมในภาะนั้น ๆ ด้วยตนเองและเพื่อนสมาชิกในกลุ่มหรือการปฏิบัติงานเป็นคู่ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานปฏิบัติให้ลุล่วงได้ตามเป้าประสงค์การเรียนรู้ เนื่องจากผู้สอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้แสดงออก ได้ปฏิบัติเป็นส่วนมาก โดยเน้นผู้เรียนเป็นหลัก ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติจึงทำให้ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับดี

3.3 และจากการสัมภาษณ์จากผู้เรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ต่างกัน คือ ระดับ เก่ง กลาง และอ่อน พบว่า ผู้เรียนในระดับเก่ง ให้ความคิดเห็นว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและได้ความรู้มากขึ้น ซึ่ง ทริศักดิ์ พลตรี (2559) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยวิธีนี้มีประโยชน์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนมีความมั่นใจในการกล้าแสดงออก เช่น มีการนำเสนอหน้าชั้นเรียน ผู้เรียนกล้าแสดงออก ไม่เขินอายเหมือนในช่วงแรก หลังจากได้ใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเรียนที่ดี และมีความคิดเห็นในระดับดีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ นอกจากนี้การเรียนรู้ด้วยวิธีนี้ยังทำให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น จากผู้เรียนระดับกลาง พบว่า ผู้เรียน ในแต่ละขั้นตอนของการทำกิจกรรมต่าง ๆ มีการฝึกออกเสียง ได้ฟังสำเนียงจริงจากเจ้าของภาษา ทำให้ผู้เรียนออกเสียงได้ถูกต้อง ผู้เรียนมีทักษะด้านรูปแบบ โครงสร้างของภาษาและยังมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษดียิ่งขึ้น และลำดับสุดท้ายคือผู้เรียนอ่อน พบว่า ส่วนมากผู้เรียนให้ความคิดเห็นว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เช่น คำศัพท์ รูปแบบ โครงสร้างประโยคที่ไม่เคยทราบมาก่อน บทเรียนและภาระงานแต่ละชิ้น ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นประโยชน์ในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในการช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดี ผู้สอนควรเน้นกิจกรรมการพูดให้มากที่สุด เพื่อให้นักศึกษาสนุกกับการเรียนและมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษดีมากยิ่งขึ้น
2. ชิ้นงานในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชิ้นงานปฏิบัติมีความหลากหลาย สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดของตนเอง อีกทั้งผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเอง และแบ่งปันกับเพื่อน ๆ ได้ และผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง
3. ผู้เรียนเป็นกลุ่มที่ศึกษาในสาขาวิชาทางวิศวกรรมศาสตร์ เนื้อหา งานปฏิบัติต่าง ๆ ต้องเกี่ยวข้องกับบริบทและสาระการเรียนรู้
4. ในขั้นการเตรียมการสอนในช่วง Pre-task ควรมีการใช้คำศัพท์และเนื้อหาที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนให้ได้มากที่สุด เพราะผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาจะแตกต่างจากนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเป็นการศึกษาว่าผู้เรียนแต่ละระดับมีการเรียนรู้และลักษณะการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างไร

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่จะทำวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรมีการศึกษาโดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับนักศึกษาโดยเน้นและเสริมสร้างทักษะการเขียนหรือทักษะการอ่าน พร้อมทั้งศึกษาข้อมูลและวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาประยุกต์ให้เข้าระดับความสามารถและระดับชั้นของผู้เรียน

2. ควรมีการศึกษาเนื้อหาสำหรับการจัดกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน อีกทั้งระยะเวลาของการทำงานปฏิบัติแต่ละชิ้นให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

รายการอ้างอิง

- Borchert, D. (2009). Dealing With the Stress of Colleg A Model for Adult Students. Adult Education Quarterly.
- Brophy, M. (2005). Communication, Relationships, and Individual Differences in Children's Understanding of Mind. New York, US: Oxford University Press.
- Caruso, B. S. I. (1996). Do English and ESL Faculty Differ in Evaluating the Essays of Native English-Speaking and ESL Students? Journal of second language writing. 5(2)
- Clark, J. L. D. (1972). Foreign Language Testing Philadelphia : Centre of Curriculum Development.
- Eduzone. (2014). การพัฒนาการศึกษาภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียน Available from <http://www.dilbilimarastirmalari.com/page/2/> Retrieved August 28, 2014
- Englishtown. (2555). การฝึกพูดภาษาอังกฤษ. เข้าถึงจาก <https://www.ryt9.com/s/anpi/1441936> สืบค้นเมื่อ 10 กรกฎาคม 2555.
- Finch, A. (2006). Task-based supplementation: Achieving high school textbook goals through form-focused interaction English Teaching:Spring 2006.61(1), 41-65.
- Finocchiaro, M. (1983). The Functional-Notional Approach: Theory to Practice New York Oxford University Press.
- Frost, R. (2005). Teaching English. Available from http://www.teachingenglish.org.uk/think/metodology/task_based.shtml Retrieved February 02, 2005.
- Gibson, J. L. (1988). Organizations Boston McGraw-Hill.
- Harris, D.P. (1974). Teaching English as Second Language. Bombay: Mc Graw Hill.
- The Modern Language Journal. The National Federation of Modern Language testing, LIX : 1 – 2 January – February.
- Heaton, J. B. (1997). Classroom Testing: London: Longman.
- Hedge, T. 2008. Teaching and learning in the language classroom. London: Oxford University Press.
- Hyland, K. (2003). Second Language Writing. New York, Cambridge University Press.

- Kerlinger, F. N. (2000). *Foundations of Behavioral Research*: San Diego, CA: Harcourt College Publishers.
- Leonard, L. B., Julia A. Eyer, Lisa M. Bedore and Bernard G. Grela. (1997). Three accounts of the grammatical morpheme difficulties of English speaking children with specific language impairment. *Journal of Speech: Language and Hearing Research*. 40
- Likert, R. A. (1961). *New Patterns of Management*: New York: McGraw-Hill Book Company Inc.
- Mohsen, T., & Reg, D. (2011). Making Sense of Cronbach's Alpha. *International Journal of Medical Education*.
- Mora, L. S. (2011). *Task-Based Learning Worksheets that promotr the development of multiple intelligences* University De Cuenca.
- Newton, J. (1995). Task-based interaction and incidental vocabulary learning: a case study. *Second Language Research*.
- Nitko., A. J. (1996). *Educational Assessment of Students*: N.J.: Merrill.
- Nunan, D. (1989). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*: Cambridge University Press.
- Nunan, D. 2004. *Task-Based Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2005). *Practical English Language Teaching: Young Learners*. McGraw-Hill ESL/ELT, New York.
- Orista Vella Anggraningtyas, S. R. (n.d.). *Developing Supplementary Speaking Materials for the seventh grades*.
- Paulston, C. B. (1979). *Teaching English as a Second Language Technique and Procedure*: Cambridge: Winthrop Publisher, Inc.
- Prabhu, N. S. (1987). *Second language pedagogy*: Oxford University Press.
- Pungviriyarat, C. (2014). ภาษาอังกฤษสำคัญอย่างไร. เข้าถึงจาก <https://www.fmcpenglish.com/> สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2557.
- Randolph, Q. (1985). *English Today*. Cambridge University Press 1985, Volume 1(4).
- Richard, C. J., & Bohlke, D. (2011). *Four Corners*: Cambridge University Press.
- Richards, J., Platt, J., & Weber, H. (1985). *Longman Dictionary of Applied Linguistics*:

London: Longman.

Rod, E. (2003). *Task-based Language Learning and Teaching*: Oxford: Oxford University Press.

Ruso, N. (2007). The Influence of Task Based Learning on EFL Classrooms ASEAN EFL Journal.

Ruso, N. (2007). The Influence of Task Based Learning on EFL Classrooms Eastern Mediterranean. University Turkish Republic of Northern Cyprus. The influence of task-based learning on EFL classrooms. *Asian EFL Journal* 18(2): 1-23. 2007.

Santajit. (2555). <https://santajit.wordpress.com/2012/11/17/task-based-learning/>

Sharon Crosbie, A. H. a. B. D. (2005). Intervention for children with severe speech disorder: A comparison of two approaches. *Int. J. Lang. Comn. Dis.*, 40(40)

Steve, D. (2007). Content and Language Integrated Learning – Potential and Practice. from Izmir University of Economics. Available from

http://sl.sabanciuniv.edu/sites/sl.sabanciuniv.edu/files/contentandlanguageintegratedlearningpotentialandpractice_stevedarn.pdf

Thanh, L. N., & Huan, N. B. (2012). Task-Based Language Learning and Student Motivation in Vocabulary Acquisition. Available from

[https://www.researchgate.net/publication/271299315_Task-](https://www.researchgate.net/publication/271299315_Task-Based_Language_Learning_and_Student_Motivation_in_VocabularyAcquisition)

[Based_Language_Learning_and_Student_Motivation_in_VocabularyAcquisition](https://www.researchgate.net/publication/271299315_Task-Based_Language_Learning_and_Student_Motivation_in_VocabularyAcquisition)

Retrieved September 2012

Valette, R. M. (1977). *Modern language testing: Modern language testing*.

Willis, D. W., J. . (2012). *Doing Task-Based Teaching*: Oxford University Press.

Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*: Edinburgh: Longman.

Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Harlow: Longman.

Willis, J. (1999). *A Framework for Task-Based Learning*: De Henseler Books Publishers.

กัลยารัตน์ เสวตนันท์ & กนกวรรณ คันธกร. (2553). การพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่

เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดในรายวิชาภาษาอังกฤษ 2 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ภาคพายัพ.

ขวัญหทัย เชิดชู. (2545). การศึกษาทวิวิธีการสื่อสารในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

โปรแกรมภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี. ปริญญาศึกษาศาตรมหา-

บัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

คมชัดลึกออนไลน์. (2558). คะแนนโอเน็ตสะท้อนคุณภาพผู้เรียน. สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2558 เข้าถึงจาก <http://www.komchadluek.net/detail/20150323/203437.html>

จรรยา จันทาศรี. (2552). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนช่างตาครู้สคอนแวนท์ กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ.

จิตพิสุทธ์ จันตะคุต. (ม.ป.ป.). ความสำคัญของภาษาอังกฤษ. เข้าถึงจาก

<https://sites.google.com/site/krujitpisut/khwam-sakhay-khxng-phasaxangks>
สืบค้นเมื่อ 26 มีนาคม 2559

จิราพร ประพัชรานนท์. (2556). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม.

ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์. (2548). ทฤษฎีการวัดและการทดสอบ: สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ชญาภรณ์ ธีรชัยมงคลกุล. (2561). การเสริมสร้างความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะศิลปศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและกิจกรรมกลุ่ม. สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ.

ชลธิสา จันทร์ดำ. (2545). การประเมินผลทักษะการพูด. เข้าถึงจาก

<https://www.nectec.or.th/schoolnet/library/create-web/10000/generality/10000-2752.html> สืบค้นเมื่อ 16 กุมภาพันธ์ 2545

ช่อทิพ วิริยะ. (2555). การเพิ่มความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานเป็นหลัก: เติริยมความพร้อมของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาให้พร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เข้าถึงจาก

file:///C:/Users/Administrator/Downloads/202-298-1-PB.pdf

ชุตินา สว่างภพ. (2555). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกมสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประถมศึกษาปีที่ 6. งานวิจัยในชั้นเรียน. เข้าถึงจาก

www.kroobannok.com/blog/65700. สืบค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2558

โชติรส โสอุตร. (2545). การสร้างแบบฝึกแจสแซนท์เพื่อใช้ประกอบการสอนรายวิชาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ม.4) โรงเรียนศึกษานารีวิทยา กรุงเทพฯ.

ดนตรี แสงกล้า. (2544). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กลวิธีทำให้สำเร็จ ประกอบสถานการณ์จำลอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ไพบูลย์ ดวงจันทร์. (2542). การใช้ภาษา: กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ & สวนิต ยมาภย์. (2533). หลักการพูดขั้นพื้นฐาน: สังเขปสาระสำคัญ.งานส่งเสริม
การผลิตตำรา ภาควิชาวาทยวิทยา คณะนิเทศศาสตร์ งานส่งเสริมการผลิตตำรา ภาควิชาวาทย
วิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรรศนีย์ วรหาคำ. (2554). การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดจันทร์
ประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธวัชพร ตันตระกูล. (2555). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการ
สนทนาภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ประเทือง ใจหาญ. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน
โดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมการละคร. ปริญญาศึกษาศาตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรีชา ยิ้มสรवल. (2545). การศึกษาความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาโรงเรียนอนุบาลสุพรรณบุรีที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในวัยที่แตกต่างกัน. นครปฐม.
ปริญญาศึกษาศาตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- พงษ์ประภากรณ สุระรินทร์. (2556). เรียนภาษาอังกฤษอย่างไรให้เก่ง โดยไม่มีครูสอน เข้าถึงจาก
http://surarin81.blogspot.com/2010/08/blog-post_21.html สืบค้นเมื่อ 21 สิงหาคม
2553
- พนอ สงวนแก้ว. (2553). การพัฒนารูปแบบกิจกรรมการอ่านเน้นภาระงานเพื่อส่งเสริมความเข้าใจใน
การอ่านภาษาอังกฤษความพึงพอใจในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มขยายและความคงทนใน
การเรียน. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรสวรรค์ สีส้อ. (2550). สุตยอวิธีสอนภาษาอังกฤษนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ.
อักษรเจริญทัศน์.
- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2534). การพูดภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์.:กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัชณี คุณานุวัฒน์. (2552). การพูดคืออะไร เข้าถึงจาก <http://www.kroobannok.com/blog/22146>
สืบค้นเมื่อ 11 พฤศจิกายน 2552
- รุ่งดาว จารุภูมิ. (2541). การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยการใช้กิจกรรมที่
แตกต่างกันของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพมหานคร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร.

- รุจจิพร บัวแก้ว. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม สำหรับ
 นักศึกษาสาขาการโรงแรมระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
 ปริญญาศึกษาศาตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เรณู รื่นยุทธ. (2554). การศึกษาผลการใช้กิจกรรมมุ่งงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด
 ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบาง
 ขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา สาขามนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์
- ฤทัยชนนี สิทธิชัย, อัจฉรา ธรรมาภรณ์, & ชิตชนก เชิงเขาว์. (2548). ผลของการสอนโดยใช้กิจกรรม
 ที่เน้นงานปฏิบัติและวิธีการเสริมแรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
 มัธยมศึกษาปีที่ 2 วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 1(1)
- ฤทัยชนนี สิทธิชัยและคณะ. (2548). ผลของการสอนโดยใช้กิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติและวิธีการ
 เสริมแรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วารสาร
 ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 1(1)
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2552). ภาษากับการสื่อสาร: กรุงเทพฯ: คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและ
 พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา.
 วารสารวิชาการ Veridian E-Journal 2.
- วรรณมา พัทณี. (2555). รูปแบบการสอนที่เน้นภาระงานเพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเมืองนครศรีธรรมราช. เข้าถึงจาก
<https://www.gotoknow.org/posts/479069>
- วาสนา โกวิทยา. (2525). การประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา
 สารัตถวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย บำรุงศรี. (2542). รูปแบบการสอนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในระดับอุดมศึกษาไทย:
 กรณีศึกษาสถาบันเทคโนโลยี วิทยาเขตพิษณุโลก: กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- วีระ สุวรรณราช. (2556). World's Top Languages. เข้าถึงจาก <http://www.cw.in.th/topic-detail.php?id=162> สืบค้นเมื่อ 28 พฤษภาคม 2556
- ศิริชัย กาญจนวาสี, ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, & ดิเรก ศรีสุข. (2551). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับ
 การวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริกษณ์ อัยยารัธ. (2015). 3 เหตุผลที่คนทำงานไม่สนใจภาษาอังกฤษไม่ได้แล้ว. เข้าถึงจาก
[dhttps://th.jobsdb.com/th-th/articles](https://th.jobsdb.com/th-th/articles) สืบค้นเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2015

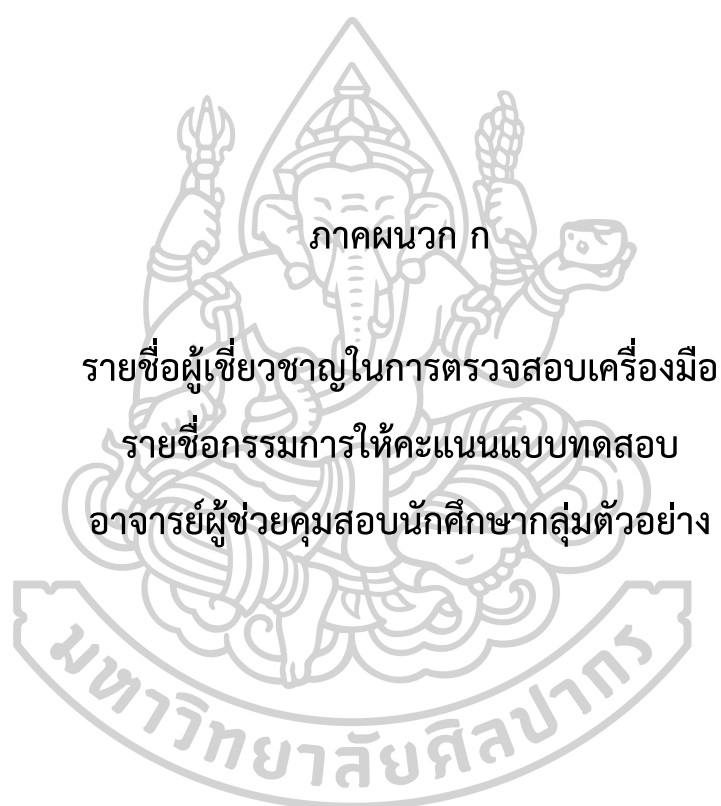
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2558). ผลคะแนนโอเน็ต ม.6 วิเคราะห์รายละเอียดเพื่อนำไปพัฒนา. หนังสือพิมพ์ออนไลน์กรุงเทพธุรกิจ เข้าถึงจาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/797473> สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2558.
- สมหวัง พันธะลี. (2541). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง:หัวใจของการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน.วารสารวิทยารจารย์.
- สรวง ศรีแก้วพุม. (2557). การจัดการเรียนรู้โดยการสร้างสรรค์ผลงาน. เข้าถึงจาก <https://www.gotoknow.org/posts/480564>
- สุขุมล จันทรพัฒน์พงศ์. (2556). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์. (2556). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ และทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. Veridian E-Journal, 6(1): มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุปรียา เตจ๊ะตา. (2552). การส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของผู้เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานด้านการท่องเที่ยว. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรัชฎา ศรีพิทักษ์. (2551). การพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับวิธีสอนแบบฟัง - พูด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. มหาวิทยาลัยทักษิณ. สำนักหอสมุด.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หัสชัย สิทธิรักษ์. (2554). เรียนรู้ภาษาที่สองด้วยวิถีธรรมชาติ. เข้าถึงจาก https://race.nstru.ac.th/home/eweblog/member/%20hussachai/index.php?entry_id=1701 สืบค้นเมื่อ 13 พฤศจิกายน 2554
- หริศศักดิ์ พลตรี. (2559). ผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นภาระงานและสาระท้องถิ่นต่อความสามารถการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนน้ำเกลือวิทยา. วารสารออนไลน์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 9(3).
- อโณทัย กุมพชาติ. (2012). เทคนิคการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ. เข้าถึงจาก <https://www.gotoknow.org/posts/166316> สืบค้นเมื่อ 24 มิถุนายน 2012

- อมสิน จตุพร, & แสงแข คงห้วยรอบ. (2557). การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ:
ความท้าทายสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษชาวไทยในศตวรรษที่ 21. วารสารครุศาสตร์ 42 (4)
อัจฉรา วงศ์โสธร. (2529). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ: กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานันท์ ปันยารชุน. (2539). เรียนอังกฤษอย่างไรให้ได้ดี มติชน:2
- อาร์จนา ปานกาญจน์ภาส. (2558). ภาษาอังกฤษ ภาษาสากลของโลก. เข้าถึงจาก
<http://www.forbesthailand.com/commentaries-detail.php?did=351> สืบค้นเมื่อ 23
มีนาคม 2558

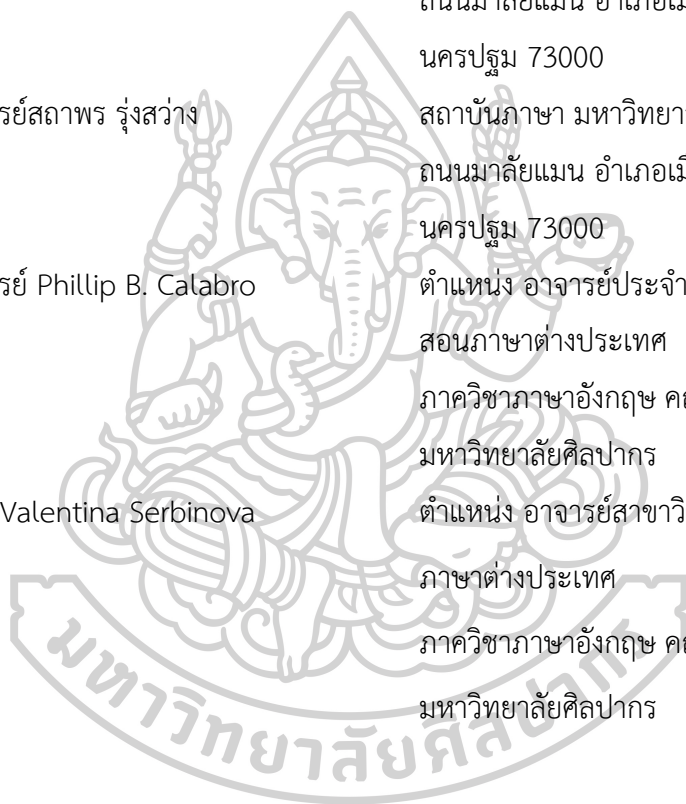

ภาคผนวก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. อาจารย์ศิริรักษ์ ทัพพะกุลธร ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการ
วิชาเอกภาษาอังกฤษ ครูหมวดวิชา
ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนคงทองวิทยา
135 หมู่ 1 ตำบลสามง่าม อำเภอดอนตูม
จังหวัดนครปฐม 73150
2. อาจารย์ธณกร ธรรมจิตต์ สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 85
ถนนมาลัยแมน อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัด
นครปฐม 73000
3. อาจารย์สถาพร รุ่งสว่าง สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม 85
ถนนมาลัยแมน อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัด
นครปฐม 73000
4. อาจารย์ Phillip B. Calabro ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาการ
สอนภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. Mrs. Valentina Serbinova ตำแหน่ง อาจารย์สาขาวิชาการสอน
ภาษาต่างประเทศ
ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

รายชื่อของกรรมการให้คะแนนแบบทดสอบ (Inter-Raters)

1. อาจารย์ นฤกร วุฒิจริยากุล

สถานที่ทำงาน: มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปริญญาตรี อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปริญญาโท TEFL/TESL มหาวิทยาลัยเบอร์มิงแฮม

2. อาจารย์ ธิตาร์ตน์ เขตุน

ที่ทำงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทศบาลนครปฐม

คุณวุฒิการศึกษา ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ

ภาษาต่างประเทศ

3. ผู้วิจัย

นางสาวศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์

ถนนราชมรรคา ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม 73000

สถานที่ทำงาน สถานบันกวดวิชา SE-ED Learning Center

โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์ผู้ช่วยคุมสอบนักศึกษากลุ่มทดลอง

1. สติรพร รัชค์มภัทร์

ที่อยู่ หมู่บ้านประปานคร เลขที่ 334

ซอย 5 ถนนนาสร้าง ต.พระปฐมเจดีย์ อ.เมืองนครปฐม 73000

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยศิลปากร

การศึกษา ปริญญาตรี เอกวิชาภาษาอังกฤษ

คณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยคริสเตียน

ปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
2. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1
3. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
4. ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้โดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ลำดับ ที่	หัวข้อ	หัวข้อสำหรับแผนการ จัดการเรียนรู้	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความ คิดเห็น
			คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	Wellbeing	Feeling sick	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
		Tips for being healthy	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.	The active life	Staying active	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
		Leisure activities	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3.	Social issues	Public transportation	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
		Environmental problems	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4.	Money	Saving and Spending habits	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
		Being successful	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Topic/Learning Objectives	Skills	Test type	Time	No. of Items	Scoring*	ผู้เรียนชาญคนที่			IOC	แปล ความหมาย
						1	2	3		
1. Feeling sick - Students are able to ask someone's health, give, accept, and refuse advice.	S	Monologue	2 mns.		Poor = 1 Fair = 2 Good = 3 Excellent = 4	+1	+1	+1	+3	สอดคล้อง
2. Tips for being healthy - To be able to tell tips for being healthy.	S	Monologue	2 mns.	Individual work	Poor = 1 Fair = 2 Good = 3 Excellent = 4	+1	+1	+1	+3	สอดคล้อง
3. Staying active - To be able to talk about a sport or a game and explain how to play it.	S	Monologue	2 mns.		Poor = 1 Fair = 2 Good = 3 Excellent = 4	+1	+1	+1	+3	สอดคล้อง
4. Leisure activities - To be able to talk about favorite activity.	S	Monologue	2 mns.		Poor = 1 Fair = 2 Good = 3 Excellent = 4	+1	+1	+1	+3	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

Topic/Learning Objectives	Skills	Test type	Time	No. of items	Scoring*	ผู้เข้าช้รายคนที่			ΣR	IOC	แปลความหมาย
						1	2	3			
5.Public transportation -To be able to present the problem of public transportation and how to solve the problem	S	Monologue	2 mns.		Emerging = 1 Beginning = 2 Intermediate = 3 Advanced = 4	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
6.Environmental problems -To be able to give predictions about the environment and give opinions about saving the environment	S	Monologue	2 mns.	Individual Work	Emerging = 1 Beginning = 2 Intermediate = 3 Advanced = 4	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
7.Saving and Spending habits -To be able to apologize and accept an apology	S	Monologue	2 mns.		Emerging = 1 Beginning = 2 Intermediate = 3 Advanced = 4	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ (ต่อ)

Topic/Learning Objectives	Skills	Test type	Time	No. of Items	Scoring*	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			ΣR	IOC	แปลความหมาย
						1	2	3			
8. Being successful -To be able to give a talk about successful person students admire by expressing their opinions	S	monologue	2 mms.	Individual Work	Emerging = 1 Beginning = 2 Intermediate = 3 Advanced = 4	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
Total			50 mms.- 2 hrs.	1	20 marks						

หมายเหตุ

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 หมายถึง แบบทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ขอขอบพระคุณ

ผู้วิจัย นางสาว ศิริพันธ์ เอ็นโนโงสค์

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (TBL)

ข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			Σ R	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ด้านเนื้อหา							
1	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เช่น คำศัพท์ ประโยค น่าสนใจ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
2	เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เช่น ภาพประกอบ คำศัพท์และประโยค ง่ายต่อความเข้าใจของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
3	เนื้อหาในชั้นการทำงานปฏิบัติ ท้าทาย ความสามารถของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนทำภาระงานได้สำเร็จ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
4	มีคำศัพท์ ไวยากรณ์ ประโยค ในชั้นมุ่งเน้นด้านภาษาที่หลากหลาย	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
5	เนื้อหาที่ออกแบบใช้ในบทเรียนตรงตามความต้องการของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ด้านการจัดการเรียนรู้							
6	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้เตรียมความพร้อมสู่ชั้นการทำงานปฏิบัติ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
7	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
8	กิจกรรมการทำงานคู่และกลุ่มทำให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
9	การนำเสนอ อภิปรายหน้าชั้นเรียน ช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
10	กิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นมุ่งเน้นด้านภาษาช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกและทบทวนเนื้อหาจากการทำงานปฏิบัติ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ							
11	กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติทำให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบสอบถามความคิดเห็น
ของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (TBL) (ต่อ)

93

12	การทำงานปฏิบัติในแต่ละบทช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
13	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และประสบการณ์มากขึ้น	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
14	นักเรียนนำความรู้ใหม่ๆจากการทำกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง
15	นักเรียนมีความรู้สึกดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	+3	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้องแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องและความเที่ยงตรงของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview)

ข้อที่	ประเด็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	ความคิดเห็น
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.)	ผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีประโยชน์หรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2.)	ผู้เรียนชอบการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3.)	บทเรียนชิ้นไหนที่ผู้เรียนชื่นชอบมากที่สุด บอกรเหตุผล	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4.)	ผู้เรียนคิดว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มากเพียงไร	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5.)	ผู้เรียนเผชิญปัญหาใดบ้างระหว่างเรียน ผ่านการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ภาคผนวก ง ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

A TASK-BASED LEARNING APPROACH TO ENHANCE ENGLISH SPEAKING SKILLS FOR
FIRST YEAR SILPAKORN UNIVERSITY STUDENTS

Lesson Plan 4

Topic: Leisure activities

Course: English 1/2017

Level: Undergraduate

Time: 2 hours

Terminal Objective:

By the end of the lesson, the students will be able to be able to tell about two leisure activities they do and why they like them.

Enabling objectives: The students are expected to:

- discuss some activities.
- learn different activities.
- be able to tell about two leisure activities they do and why they love to do them.

Expected behaviors:

- Students participate in learning and learn cooperatively.
- Students appreciate the spoken English in the tasks.
- Students are good listeners.
- Students work in pairs and group efficiently.

Grammar points:

1. Present Simple

S+V₁

Language functions:

1. Asking about activities to do.
 - What do you like doing in your free time/ spare time/ leisure time?
 - Where do you do it?

- Who do you do it with?
- What is your favorite leisure time activity?

2. Answering of activities to do.

- My favorite activity is I like/love V-ing/ I dislike V-ing

Vocabulary:

1. Nouns: phrases: reading book, listening to music, gardening, cooking, playing sports, watching movies, swimming, traveling

2. Verbs: Collocations take part in, involved with, participate in, like to/like+v-ing

Materials:

- Board and markers
- Records
- Handbook
- Videos from YouTube Channel.

*<https://www.youtube.com/watch?v=UX0X45sYe4> at minutes 1.12 – 3.28

Step 1: Pre-Task

Estimated time: 30 minutes

Task 1

Activity 1

1. The teacher asks the students about things they do in their free time by guided questions:

- What do you like doing in your free time/ spare time/ leisure time? I like v-ing

- What is your favorite leisure time activity?

My favorite leisure activity is

2. The teacher has students look at the pictures and match them with their descriptions.

Activity 2

1. The teacher divides the students into groups of five.
2. The students in the group help each other to read about the person and match the words with their meanings from the passage.

Activity 3

1. The students are given the worksheet 1 to listen to the record and the teacher lets them pronounce correctly.

Step 3: Task-Cycle

Estimated time: 60 minutes

Task:

Activity 1

1. The students are instructed to ask their three classmates.
 - *What do you like doing in your free time/ spare time/ leisure time?*
 - *Where do you do it?*
 - *Who do you do it with?*
 - *What is your favorite leisure time activity?* Then think of your own favorite leisure activities to present to the class at least two activities and why they're your favorites.

Planning:

Activity 1

1. The students plan to report about the information of your friends and yours to the class.

Report:

Activity 1

1. The students present their friends' favorite leisure activity and yours as well. And your other friends will vote which one is the most interesting.

Step 3: Post-Task:**Language Focus:****Estimated time: 30 minutes**Activity 1

1. The teacher has students practice pronouncing final sounds.
2. The teacher summarizes language use mistakes often seen in task stage together and reviews some useful languages on the board.

Comments and Reflections:

.....

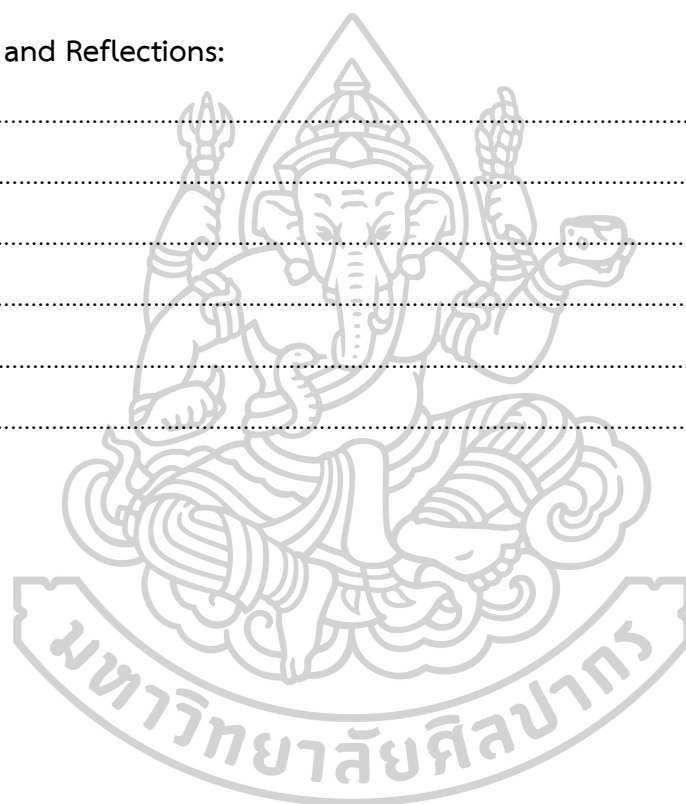
.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ ตัวอย่างบทเรียน

Unit 4

Leisure activities

*ภาพจาก

https://www.google.co.th/search?q=healthy+living&hl=en&biw=1366&bih=662&site=webhp&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=0ahUKEwi8_lz7nRAhVLuo8KHQajCawQ_AUIBigB#hl=en&tbn=isch&q=leisure+time+activities&imgdii=EFsytrv32oRCnM%3A%3BEFsytrv32oRCnM%3A%3BUHD_pA90jc5tM%3A&imgsrc=EFsytrv32oRCnM%3A

Topic: Leisure activities

Task Outcome:

- talk about two leisure activities students like to do why they like them.

Pronunciation:

- Final sounds

Language functions:

- Asking about favorite one's leisure activities
 - What do you like doing in your free time/ spare time/ leisure time?
 - Where do you do it?
 - Who do you do it with?
 - What is your favorite leisure time activities?
- What is your favorite leisure activity?
 - My favorite leisure activity is

Work with a partner. Discuss these questions.

1. What do you like to do in your free time?

I like to

2. How often do you do the activity?

I always / I sometimes / I seldom / I never ...

3. What is your favorite leisure time activity?

My favorite leisure activity is

A: Vocabulary building

Directions: Work in pairs. Complete the chart below. All of the words must begin with the letter of the alphabet given. Some letters may have different answers.

A:	J:	T:
B:	K:	U:
C:	L:	V:
D:	M:	W:
E:	N:	X:
F:	O:	Y:
G:	P:	Z:
H:	R:	
I:	S:	

B: Word bank (Gap filling)

Directions: Work individually. Complete the 20 sentences with the words on the right. *What do you like to do most in your leisure time?*

1. I like to news magazines.
2. Do you like to? Yes, I do. I like to listen to pop and jazz music. Anything, really.
3. There is a nice park near out neighborhood. My family and I like to there every evening.
4. I love to exercise and play sports. I particularly like to with my friends.
5. I study and I have a part-time job. So I'm usually very busy. In my free time, I like to
6. Every weekend, my sister and I go swimming at the pool near out home. We love to
7. My favorite is listening to music.
8.s are a lot of fun! My brother and I always play them together. I got the high score today.
9. I like to in my car.
10. My mother likes to pictures of animals and plants. They are really beautiful.
11. I to the park or to the cinema with my best friend.
12. I with my friends on Facebook.
13. In my spare time, I frequently in the park with my friends.
14. I enjoy cycling because it's of course good exercise and I like to keep fit.
15. I love to play video games in leisure time because this is better one way when we reduce our stressfulness.
16. In my free-time, I usually listen to Korea pop music (or we can call it K-pop.) Sometimes I go out with my best friends.
17. The indoor game like chess is a great way of passing time and also helps doing some brainstorming.
18. I like to with my father.
19. My close friend really it gives him strong muscles.
20. In my fee time, I maintain contact with your friends using a social networking site.

Source: adopted from an online source

Listening 1: What do you do ...?

Before you listen

Look at the statements about activities below and check (✓) Agree or Disagree for each statement.

Activities	Agree	Disagree
1. I like going jogging.		
2. I enjoy watching TV.		
3. I really like taking photos.		
4. I like relaxing with my family.		
5. I love playing basketball with friends.		

A: Listen to identify.

Directions: Work in pairs. Listen and repeat the conversation.

Bee: Hey! Anne. What a surprise! I haven't seen you for a long time. How have you been?

Anne: I'm doing well. How about you?

Bee: I'm good.

Anne: What do you do for a living?

Bee: I work at the bank.

Anne: How is your work?

Bee: Yeah. It's pretty good, but there are some stressful things.

Anne: I understand, you look tired.

Bee: I am looking for a good activity to do.

Anne: What have you been doing in your free time?

Bee: I have been learning and cooking Italian food over the past few years. How about you?

Anne: I have been going to the gym. I am enjoying it.

Bee: Wow. Sounds interesting. I might try it once.

Listening 2: how often do you ...

Before you listen

Rate how often you do these activities.

Activities	How often do you			
	Always	Sometimes	Seldom	Never
1. Read books				
2. Play sports				
3. Relax with family				
4. Hang out with friends				
5. Listen to music				

A: Listen for the main ideas.

Directions: Work in pairs. Listen to the conversation and choose the correct answers. Discuss the answers with a partner.

1. What does the man do in his leisure time?
 - a. He plays football.
 - b. He travels around the world.
 - c. He collects stamps and beer cans.
2. What does the woman do in his leisure time?
 - a. She watches movies.

- b. She likes cooking.
 - c. She enjoys reading.
3. Why does the man like to collect stamps?
- a. Stamps are beautiful.
 - b. Stamps are cheap.

B: Listen for Details.

Directions: Work in pairs. Listen to the conversation again. Fill the missing words in the blanks.

Woman:

Man: Yes, I have several.

Woman: Really? Please,

Man: Well, I do like to collect things.

Woman: Really? What do you like to collect?

Man:

Woman: Really? Where do you collect stamps from?

Man: I collect stamps from all over the world.

Woman:

Man: Because eventually, I hope to have stamps from every country.

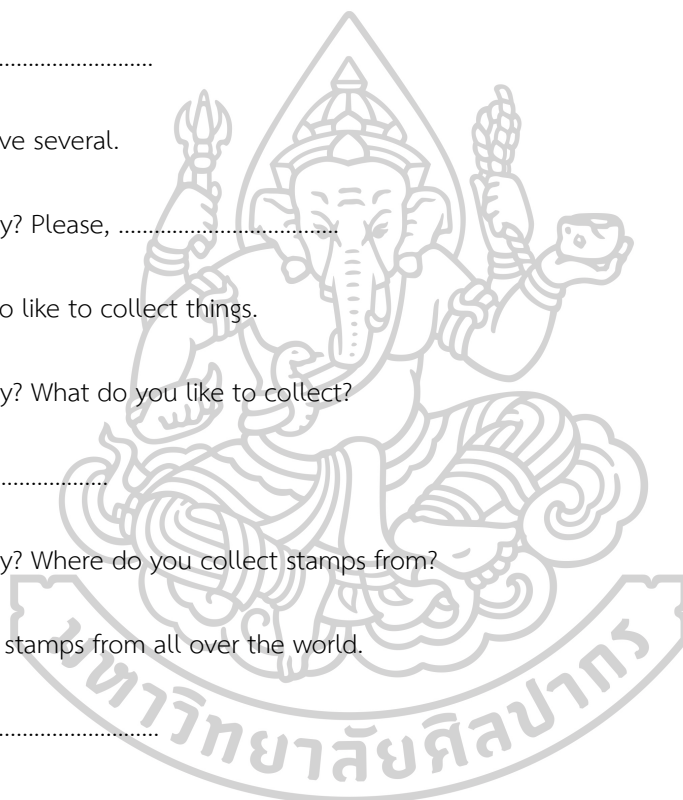
Woman: Why do you want all of those stamps?

Man: I think it's because I won't be able to go to those countries myself.

Woman: Oh,

Man: I collect beer.

Woman: Pardon me! You collect beer?

Man:

Woman: OK. Where do you get the cans from?

Man: From every place that I travel to

Woman:

Man: No, I'm not a beer drinker

Woman: Oh, I see.

Man:

Woman: Well, I like to read a lot.

Man: Really? What do you read about?

Woman: and

Man: Hmm, what kind of science do you read about?

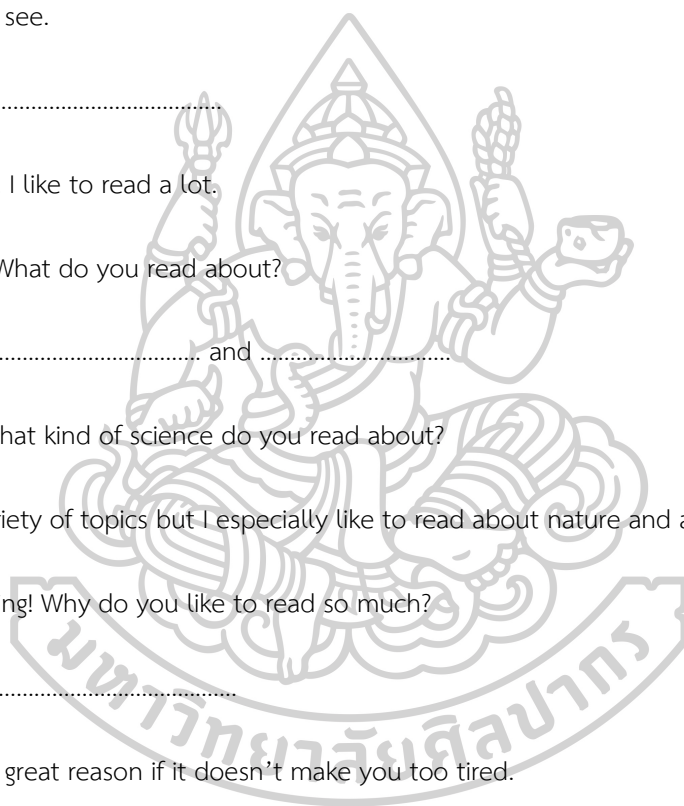
Woman: A variety of topics but I especially like to read about nature and about electronics

Man: Fascinating! Why do you like to read so much?

Woman:

Man: That's a great reason if it doesn't make you too tired.

Source : <https://www.youtube.com/watch?v=-UX0X45sYe4>

Surveying!

Directions: Plan to report about the information of your friends and yours to the class.

Talk about two leisure activities you love to do and explain the reasons why you love to do them.

- What do you like doing in your free time/ spare time/ leisure time?
- Where do you do it?
- Who do you do it with?
- What is your favorite leisure time activity?

	Favorite leisure activities	Reasons
You		
Friend 1		
Friend 2		

Report:

Directions: Present your friends' favorite leisure activities and yours as well. Then your other friends will vote which ones is the most interesting.

Language Analysis

Pronunciation

A: Listen to the words. Pay attention to the final sound. Match the words to the correct final sound symbol.

practices kicks teams

/s/ /z/ /iz/

B: Say the words below and write the correct final sound symbol for each one.

aerobics dances plays athletics

.....

C: Summarize language use mistakes often seen in task stage together and review some useful languages.

.....

.....

.....

END OF UNIT 4

ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างข้อสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

PRETEST/POSTTEST

Name: Student ID:

Write the number of topic you have got:

.....

Directions: You have only 30 seconds to come up with your ideas. You are given a pen to write something in the space provided.

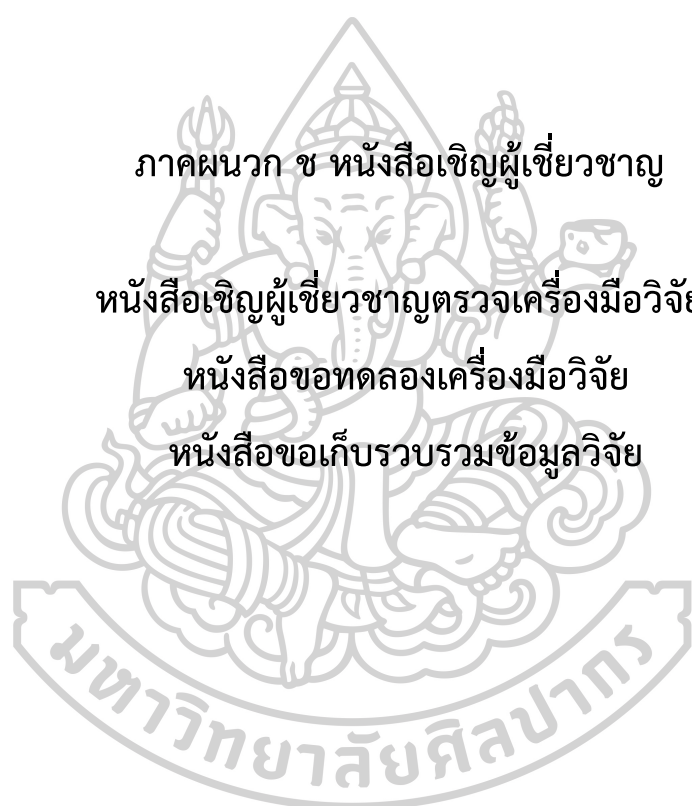
Question: Talk about two leisure activities you love to do and give the reasons why you love to do them.

1. What they are (30 seconds)

.....

2. Why you love to do them (90 seconds)

.....

ที่ ศธ ๕๓๐๖ (๒.๕) / ๔๘

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
เชียงใหม่ นครปฐม ๗๖๐๐๐

22 มกราคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ศิริรักษ์ ทักษะกุลธร

ด้วย นายดาวศิริวัฒน์ เรือมไธสงที่รหัสประจำตัว 56254208 นักศึกษาระดับปริญญาเอกหาบัณฑิต สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ดำเนินทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาทั้งกลุ่ม สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยศิลปากร"

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเชิญเชิญท่าน ในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัยให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อบริการตอบการทําวินิจฉัย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ท่านตอบทราบที่ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพพงษ์ พงษ์ว่อง)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิจัยและวิจัย

วิทยาการมณฑล นครบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. ๐34-21879๐

ที่ ศบ ๙๙๐๖ (น.ร.)/4๙๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม ๗๕๐๐๐

๒๒ มกราคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขาดวิทยุเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิทยุ

เรียน อาจารย์รณรงค์ ชรรณพิศค์

ด้วยนางสาวศิริพันธ์ เอี่ยมไธสงค์ รหัสประจำตัว ๕๖๒๕๔๒๐๘ นักศึกษาระดับปริญญาโท บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นกระบวนการ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยศิลปากร "

ในกรณี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจคุณภาพเครื่องมือวิทยุให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริย์พิชรธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

วิทยาลัยการนเทศศิลป์ บัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.๐๓๔-๒๑๙๗๐๐

ที่ ศธ ๑๘๑๖ (๙๕) / 4๕๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
ถ.เมือง น.นครปฐม 73๑๐๐

22 มกราคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ตรวจภาพเครื่องมือนิวอี้

เรียน อาจารย์สถาพร รุ่งสว่าง

ด้วย นางสาวยุทธินันท์ เกษม ไชยวงศ์ รหัสประจำตัว 56254208 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ทำส่งทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การจัดการเรียนรู้
โดยให้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาปีที่ ๑ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร "

ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความประสงค์ ขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้
ตรวจคุณภาพเครื่องมือนิวอี้ให้กับนักศึกษาดังกล่าว เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ทราบอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูริ์ ไพฑูริ์ธรรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร.034-218790

ที่ ศธ 6806 (3-ศธ) / 029

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขาดทดลองเครื่องมือวิจัย

เรียน คณะศึกษาศาสตร์

ด้วย นางสาวศิริพันธ์ เขื่อนไธสงต์ รหัสประจำตัว 56254208 นักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชา การสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การจัดทำ เรขาคณิต โดยผู้เรียนผู้แทนเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร " มีความประสงค์ จะขอทดลองเครื่องมือวิจัยกับ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (คณะวิศวกรรมศาสตร์) ที่เรียนใน คณะศึกษาศาสตร์ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์ เกษาน ไพรคณฤฎาต ให้นักศึกษาดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร. ปิเชต พิเชษฐกรม)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงานโปลีเทคนิควิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

โทร. 034-218790

ที่ ศธ 6806 (๑๕) / 030

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน คณะบดีคณะศึกษาศาสตร์

ด้วย นางสาวศิริวัฒน์ เตื่อนไธสงค์ รหัสประจำตัว 66254208 นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การจัดการเรียนรู้
โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย
ศิลปากร " มีความประสงค์ จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 1 (คณะศึกษาศาสตร์) ที่เรียนใน
คณะศึกษาศาสตร์ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้ง นักศึกษาทราบ
เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ นักศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูริย์ศิริธรรม)

รองคณบดีโปลีเทคนิควิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วิทยาลัยศิลป

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวศิรินันท์ เอื้อนโธสงค์
วัน เดือน ปี เกิด	27 กรกฎาคม 2534
สถานที่เกิด	สุรินทร์
วุฒิการศึกษา	2543 ประถมศึกษาต้น-ปลาย โรงเรียนชุมชนบ้านชาด 2547 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเมืองบัววิทยา 2550 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสิรินธร 2556 ศิลปศาสตรบัณฑิตภาษาอังกฤษและการสื่อสาร วิชาโทการ ท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี 2560 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	181 หมู่ 2 ตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ 32190

